Metin Altıok'tan Zeynep'e Mektuplar

KIRMIZIKEDİ

Metin Altıok

14 Mart 1941'de İzmir, Bergama'da doğdu. Çocukluğunu ve ilk gençliğini geçirdiği Karşıyaka'da ilk, orta ve lise öğrenimini tamamladı. 1971'de Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Felsefe Bölümü'nden mezun oldu. 1967'de Ankara Fransız Kültür Merkezi'nde ilk resim sergisini açtı (Çetin Sipahi ile birlikte). Fransız Kültür Merkezi'nde, Ankara Sinematek Derneği'nde (Orhan Taylan ve Fahir Aksoy'la birlikte), Ankara Devlet Güzel Sanatlar Galerisi'nde resimlerini sergiledi. Lise yıllarında başlayan şiir serüvenini ilk defa *Gezgin* adlı kitabıyla (1976) günyüzüne çıkardı. Bundan sonra yaşamını hep şiirle sürdürdü. 1979'a kadar Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsü'nde çalıştı. 1979 yılında Bingöl Lisesi felsefe öğretmenliğine atandı. İlk birkaç yıldan sonra Bingöl'ün Genç kazasına sürüldü. 1987-1990 arası Karaman İmam Hatip Lisesi'ne gönderildi ve zorunlu durumundan hoşnut olmadığı için 1990 yılı başında emekliye ayrılarak Ankara'ya yerleşti. İki kez evlendi. İlk evliliğinden bir kızı oldu. Pir Sultan Abdal Kültür Şenliği için gittiği Sivas'ta, 2 Temmuz 1993 günü şeriatçıların saldırısına uğrayan Madımak Oteli'ndeki yangından ağır yaralı olarak kurtulduysa da 9 Temmuz 1993 günü, yangında yaşamlarını yitiren 34 arkadaşının kaderini paylaştı.

Eserleri: *Gezgin* (1976), *Yerleşik Yabancı* (1978), *Kendinin Avcısı* (1979, Ahmet Telli ile 1980 Ö. F. Toprak Şiir Ödülü), *Küçük Tragedyalar* (1981), *İpek ve Klabtan* (1987), *Gerçeğin Öte Yakası* (1990, Cemal Süreya Şiir Ödülü), *Dörtlükler ve Desenler* (1990), *Süveyda* (1991), *Alaturka Şiirler* (1992), *Soneler* (1993), *Hesap İşi Şiirler* (1993), *Yel ve Gül* (1993-Kendi Seçtiği Şiirler), *Bir Acıya Kiracı* (1998-Bütün Şiirleri), *Şiirin İlk Atlası* (1992-Düz Yazıları)

Zeynep Altıok Akatlı

1968 yılında Ankara'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Sosyal Antropoloji Bölümü'nü bitirdi. 1993 yılında bir ortaçağ karanlığında babası Metin Altıok'u yitirdikten sonra, bu acının ardından şairi ve Sivas utancını unutturmamak için yazdığı yazıları gazete ve dergilerde yayımlandı. 18 yıl reklam sektöründe çalıştı. Kitap editörlüğü yaptı. Çeşitli gazete ve dergilerde kültür sanat yazıları ve röportajları yayınlanan Zeynep Altıok Akatlı 2003 yılında Metin Altıok için *Gölgesi Yıldız Dolu* adlı armağan kitabı hazırladı. 2008 yılından beri Metin Altıok Şiir Ödülü'nü düzenliyor. *Yıldız İzi* portre ve denemelerinin bir araya toplandığı ilk kitabıdır.

Halen CHP İstanbul ekibinde Kültür ve Sanattan Sorumlu İl Başkan Yardımcısı olarak görev yapmakta, Nazım Hikmet Vakfı yönetim kurulunda, annesi Füsun Akatlı'nın kurucuları arasında olduğu Kadın Eserleri Kütüphanesi Genel Kurulu'nda görev almaktadır ve 2009 yılından beri Toplumsal Bellek Platformu üyesidir.

Kırmızı Kedi Yayınevi: 183
Türk Edebiyatı: 40

Metin Altıok'tan Zeynep'e Mektuplar

© Zeynep Altıok, 2012
© Kırmızı Kedi, 2012

Yayın Yönetmeni: İlknur Özdemir
Editör: Rengin Arslan
Kapak Tasarımı ve Grafik: Yeşim Ercan Aydın

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Ocak 2013
ISBN: 978-605-5340-93-3
Kırmızı Kedi Sertifika No: 13252

Baskı: Pasifik Ofset
Cihangir Mah. Güvercin Cad. Baha İş Merkezi B Blok
Haramidere-Avcılar İSTANBUL T: 0212 412 17 77
Pasifik Ofset Sertifika No: 12027

Kırmızı Kedi Yayınevi
kirmizikedi@kirmizikedikitap.com / www.kirmizikedikitap.com
www.facebook.com/kirmizikedikitap
Ömer Avni M. Emektar S. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL
T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

METİN ALTIOK'TAN ZEYNEP'E MEKTUPLAR

KIRMIZIKEDI

Canım Nazlıcan Özkan'a

Mektuplar...

Ne çok şey anlatırlar...

Yazanın kimliğini açık eder, bilinmez yönlerini gösterirler.

Mektupta yazılanlardan başka bilgiler, duygular akar satır aralarından. Ne mesajlar çıkar. Bir mektup belki koca bir hayata, bir duruşa, dünya görüşüne tanıklık eder.

Hafızamız olur mektuplar. Zamanının en derin yaşanmışlıklarını bile unutuyoruz bazen. Oysa mektuplar unutmuyor.

Sırdaştır mektuplar, kişisel tarihtir. Sevgidir. Hele mektubu yazan çok sevilen ve artık bu dünyadan gitmiş, çok özlenen biriyse mücevherdir mektuplar!

Mektupların yayınlanması da ayrı bir tartışma konusu. 1993 yılının Kasım ayı sayısı için, babacığımın bir ortaçağ karanlığında yitip gitmesinin yüreğimde başlattığı yangın daha harlıyken, *Varlık* dergisinde bir yazı dizisi içinde babamın mektuplarına yer vermek istemişlerdi. Çok zor karar vermiştim. Mektup yayınlamak bir başka sorumluluk bence. Yazanın rızasını alamayacak olmak kararı zorlaştırıyor. Bir hayat aralığını olanca gerçekliğiyle ortaya seriveriyor. Yazan / yazılan arasındaki samimiyet derecesine bağlı olarak kurgulanmış cümleleri, duygu ve düşünceleri birden herkesin önüne döküveriyor. Olmalı mı? Şart mı? Elbette değil!

Bir kitap sebep oldu kararımı değiştirmeme. Antonio

Gramsci'nin *Çocuklarıma Mektuplar*'ı. Ortaokul sıralarındaydım okuduğumda. Bu yaşıma kadar belli aralıklarla tekrar tekrar okuduğum bir kitaptır. Gramsci'nin iç dünyasını, duygu zenginliğini hissetmenin yanı sıra satır aralarında işçi sınıfı, sosyalizm ve insanlık ile ilgili fikirlerini keşfetmiştim kitapta. Çocuk aklımla anlayabildiğim kadar elbet ama çok etkilenmiştim. Bu kadar güzel bir baba-çocuk ilişkisinin birbirini görmeden kurulabilmesi, babasından uzak bana, bir başka değerli görünmüştü. Babama başka bir gözle bakmamı sağlamıştı. Babasını hiç tanıma fırsatı bulamadan insanlığın kötülüğünde kaybeden Giuliano'ya babasını çok iyi tanıyabilme ve onun kendisine olan koşulsuz ve derin sevgisini hissedebilme şansı veren bu mektuplar benim küçük dünyama da öyle çok şey kattı ki. İnsanlığı, onuru, sevgiyi, direnişi ve birçok konuda katmanlı düşünebilmeyi öğrendim. Az şey mi?

Bizim mektuplarımız elbet bu kadar uzun soluklu değil ve bu kadar acı bir siyasal baskı ve zorunlu ayrılık içermiyor. 1979-1982 yılları arasında babamın önce İzmir'den sonra da Bingöl'den sevgili kızına yazdığı birkaç mektubu yayınlama kararım, babamın bu mektuplarda sezilen ve şiirine de fazlasıyla yansıyan iç zenginliğini paylaşma isteğiyle şekillendi.

Çok uzun zamandır bekleyen bir niyet bu. Önce başına ben de babama bir mektup yazayım istedim. Defalarca başladım. Yazamadım. 19 yıl oldu sonunda ayrılığımız. Her yıl aramızdaki özlem uçurumu açıldı. Hatırladıklarım sararmaya başladı. Anekdotlar, sözler, anılar taze kalsın aklımda diye sımsıkı sarıldım. Bizden kalan ve tazeliğini yitirmesin diye unutmamak için dönüp dönüp baktığım mektuplar hiç eskimedi. Hiç azalmayan ve bulanıklaşmayan ise sevgi, özlem ve acı oldu. Şimdi yazsam ne yazacağım mektubuma? 19 yıllık özlemimi mi, 19 yıldır insanlığın başına gelen felaketlerden mi haber

vereceğim? Babamın sevgiyle bağlı olduğu ülkesinde olanı biteni anlatmaya yüzüm olabilecek mi? 10 yılını verdiği, ikinci üniversitem dediği Doğu'da yaşanan trajedinin onu ne kadar yaraladığını bilirken bugüne dair bir iyi haber koyamayacaksam mektubuma ne yazacağım? İnsana ve insanlığa gönülden bağlı ve bu kadar inanmış babamdan bugünün egemenleri tarafından yerleştirilmek istenen kin kültürünü nasıl saklayacağım? Yok yazamıyorum yazmayı istediğim mektubu. "Babacığım 52 yaşında bir hiç uğruna ölmedin, 34 dostunla birlikte sizin yok edilişinizden insanlık bir ders aldı. Birçok acıyı yendi, tamir etti. Adalet yerini buldu. 'Güzel günler göreceğiz'" diyemeyeceksem ne yazacağım? Hangi yüzle yazacağım babama ben?

Yazamadım işte o mektubu. Bir akşam bir başka baba-kız özlemine tanıklık etmemle gelişti herşey. Babama olan bütün özlemimle bir başka babaya bir mektup döküldü kalbimden. Tutuklu gazeteci Tuncay Özkan'a yazdığım mektup anlatıverdi herşeyi. Tuncay Özkan 4 yıldır suçunu bilmeden hapis yatıyor. 4 yıldır kızını özlüyor. 4 koca yıldır onların sözcükleri sadece mektuplarda birbirini buluyor. Mahkeme salonlarında Tuncay'ın gözlerinde Gramsci'nin kitabında bulduğum hayat dersini buluyorum. Zulmün insanları yıldırmadığına ama yücelttiğine tanıklık ediyorum. Tuncay, kızı için nane yetiştiriyor tecrit hücresinde. Havada gizli tanıkların, zincire vurulan hukuku yönetenlerin, biat edenlerin sözlerinin uçuşarak duvarlara çarpıp çınladığı, her yeri kirli bir salonda o nanenin ışığı hepsini eziyor. Tuncay Özkan sadece bir örnek. Ne diyor Metin Altıok:

Hapishaneler insan dolu kum gibi.
Dışarıda bir buruk özgürlük zakkum gibi.
İçerde de dışarda da zor iş yaşamak;
Hem varım hem yokum gibi.

Bu kitap o mektupla başlasın. Babamın mektuplarıyla devam etsin. Tuncay ve Nazlıcan kavuştuğunda biz de biraz kavuşacağız babamla. Ve devam edeceğiz dirençle yaşamaya...

Umarım bu naif mektuplar küçük okuyucuların da kalbinde yer bulur. İyilik küçük kalplerden yeşerecek.

Zeynep Altıok Akatlı

Sevgili Tuncay Özkan,

3 Mart 2012-İstanbul

her şeyin üstünde sulusepken bir kar;
bir aşkı delik deşik ediyordu/lar.
bense inatla susuyordum
ve kızımı seviyordum ekmek kadar

diyen şair Metin Altıok'un kızıyım. Babam daha sonraları Fazıl Say tarafından bestelenen bir başka şiirinde *"bir yarım umuttur elimizde kalan, göğüslemek için karanlık yarınları"* demişti. Ben bu dizeyi sesimi duyurmak için çabalarken yazdığım birçok yazıda, mesajda kullandım. Ama hiç bu kadar derin hissetmemiştim. Hep en karanlık budur artık derken karşılaştığımız yeni felaketler sanki hiçbir zaman bu kadar ağırlaşmamıştı gibi geliyor bana. Tabii olana bitene bakan, yüreğinde insanlık kırıntısı olanlara...

İşte yine daha da karanlıkları göğüslemeye çalıştığımız günlerdeyiz. Pek çok kara haber arasında kendi öznel karanlığımda Sivas davasının zaman aşımına uğramak üzere oluşu var. İşsizim. İş aramaya bile isteğim yok. Dik duruyorum ama *"Ben eğilmem gündüzleri ama geceleri kanatırım kendimi"* diyen de babam değil mi? İşsiz olmanın sağladığı zamanı elimden

geldiğince bir yerlerde var olmaya ayırarak değerlendirmeye çalışıyorum. Yarın da sizin için Galatasaray'dan Taksim'e yürüyeceğiz. Nazlıcan'la tanışacağım. Galiba en çok ona seviniyorum bu akşam. Bir de az önce twitter'dan aldığım habere. Artık yalnız değilmişsiniz. Belki bu gece uyumaz sabaha kadar sohbet edersiniz...

Sizin durumunuzdaki birine kendi dertleri ile sızlanmak değil elbet amacım. Bunları biraz dertleşmek için yazıyorum. Ama asıl nedenim başka. İnsanlık suçlarında zaman aşımına hayır diyebilmek için bugünlerde çeşitli kanallarda, basında artık kendimin bile inanmadığı cümleler sarfederek kamuoyu yaratmaya çalışıyorum. İşte böyle bir amaçla sokaklardaydım, avukatımız Şanal Hanım 5N1K'ya katılıp 18 yıllık anlamsız ve akıl almaz dava sürecimizi anlatırken. İzleyemedim diye kaydettiğim program sayesinde Nazlıcan'ı tanıdım. Katıldığım programda 18 yıl sonra artık çok da bir beklentim kalmayan, gerçek suçluları yargıya intikal etmemiş bir davanın son adımında kendi davamın hakkını aramaya utandığımı söyledim. Samimiydim. Uludere'de yaşananlar, Adıyaman'da Alevilerin kapılarının işaretlenmesi, gözü dönmüş, ağzı köpüren kalabalıklarla yürüyen bir bakan falan varken daha da anlamsız geldi programda söylediklerim. Bir de artık birçok kişi tarafından artık kanıksanmış gibi gözükse de taptaze bir yara olarak duran sizin ve tüm tutuklu gazetecilerin dramı var. İşte pırıl pırıl 19 yaşındaki Nazlıcan'ı izlerken yine utandım. Neden onu daha önce tanıyıp destek olmadım diye üzüldüm. Duruma elbet kalben duyarsız kalmadığımı o nereden bilsin? Oysa ne iyi gelir bir ses, bir nefes, bir destek insana, en iyi bilenlerden biriyim. Sizden ve ondan af dilemek isterim. Çünkü bir kişinin bile çok şey değiştirdiğini bilirim.

Son günlerde yine bin bir muhakeme arasında beni artık en

çok üzen şeyin hoyratlık olduğunu keşfettim.

İnsanların çifte standartlarını, "aydın"ların ikiye bölünmüşlüğünü, havada uçuşan ve içi boşalan yaftaların yaralayıcılığını, kini, nefreti sanki en özgürlükçü en liberalmiş gibi yapanların besleyişini, karşı nefreti, hoşgörüsüzlüğü sindiremiyorum artık. Oysa benim canım annem Füsun Akatlı bana en güzel örnekti. Sağduyu, muhakeme, akıl ve hoşgörüyü birleştiren dimdik bir anneydi. Artık o da yok. Ve bu hoyratlık beni yoruyor. İnsanların "birilerinin arkadaşı" olarak yürüttükleri protestoları ve aynı haksızlıklara uğrayan diğer isimlere tercih edilmiş uzaklıklarını kahredici buluyorum. Kimsenin fikrine katılmak, onaylamak zorunda değiliz ama mazlumun hakkı dururken "ama" ile başlayan cümleler kurmak suçladıkları zihniyetten farklı değil. Neyse uzatmayayım, amacım sizin de içinizi karartmak değil.

Babam ben 10 yaşındayken öğretmen olarak Bingöl'e tayin edildi. Baba kız hasretini iyi bilirim. Mektuplarla görüştük uzun yıllar. Sizin gibi. O da bana Bingöl dağlarından topladığı çiçekleri kurutur sigara kâğıtlarına sarar yollardı. Yaşım biraz ilerlediğinde tanıştım Antonio Gramsci'nin hapishaneden çocuklarına yazdığı mektuplarla. Biraz kendi hasretime benzettiğimden biraz da uzaktan uzaktan evladının yanında olan birçok babadan daha güzel bir baba olduğunu keşfettiğimden hayatımı derinden etkileyen bir kitap oldu. Geçen hafta küçük Vecide'ye armağan ettim kitabı. Ona da direnme gücünü verir belki diye umarak...

Nazlıcan televizyonda dimdik durdu. Sokakta eylem ayrımı yapanlara karşı twitter'da yazdığı bir mesaj beni daha da etkiledi. O kadar olgun, hepsinden büyük ve bağışlayıcı. Nazlıcan baktım tam babasının kızı. Evet acılar ayrılıklar şekillendirir insanı ama yoldan da çıkarır, kaybolmak daha kolaydır. Onu yetiştiren sizsiniz. O sizin kızınız ve gördüm ki bizim

kazancımız. O bu ülkenin aydınlık geleceğinin müjdecisi.

Biraz karamsar bir mektup oldu ama inanın yılmış vazgeçmiş biri değilim. Anların mutluluğunu yaşayarak ve elimden geldiğince farkında olarak yaşamaya gayretliyim. Merak etmeyin, Nazlıcan iyi... O bize emanet...

Sözlerime son verirken girişte bahsettiğim şiirin tamamını paylaşmak istedim:

her şeyin üstünde sulusepken bir kar;
bir aşkı delik deşik ediyordu/lar.
bense inatla susuyordum
ve kızımı seviyordum ekmek kadar

o zamanlar oniki mart falan/lar;
kendimi her gün pencereden atıyordum.
çevremde ipsiz sapsız konuşmalar,
bir tek kızımla avunuyordum.

büyüdü artık genç kız oldu kızım/lar;
birer gelin adayıdır şimdi onlar.
ben kendime bir oğul oluyorum,
yüreğimde deli dolu çoşkular.

Sizi en kısa zamanda aramızda görmek, daha önemlisi ailenize kavuştuğunuzu bilmek dileğiyle...

Sevgi ve saygılarımla

Zeynep Altıok Akatlı

MEKTUPLAR
1979-1986

7.6.1979

Sevgili meleğim;

Buraya geleli bugün ikinci günüm ve keyfim yerinde. Sana belki de hazırlayacağın dahönce seninle de oturduğumuz ozan restoran'ın önünde bir masada ve güneşli pırıl pırıl bir havada buzlu votkamı yudumlayarak yazıyorum. Dikkat edeceğin gibi hatıra defterine iki satır yazmak için iki saat bekleyen fare deliğindeki sinek -baban basbayağı düzgün yazabiliyor artık. Bu <u>düzgün</u> sözü tabii ki bana göre, çünkü babanın yazısı hiçbir zaman bundan düzgün olmadı.

Zeynepciğim; seni bu güzel İzmir kentinde hasretle bekliyorum, yokluğun içime şimdiden kurşun gibi çöktü. Bu güzel havada markılar denize konup kalkarken, palmiyeler arasında seninle kıyı boyu yürümek istiyorum. Boştanlı'dan iskeleye kadar hep seni düşünerek ve seninle konuşarak yürüdüm, ama imgelem gücüm, şair imgelemim senin yanımda olmanın yanında sıfır kalır. Sesini duymak, sana "dikkat et düşersin" demek benim için dünyalara değer. Bana mektup yaz. Seni mutlaka bekliyorum. Halan, deden, babaannen sen gelince neler yapacağımızı, nerelere gideceğimizi şimdiden planlamaya başladık. Getirecek insan yoksa bana yaz. Seni gelip alırım. Hasretle kucak dolusu sevgi. Sevgili meleğim.

7.6.1979
İZMİR

Sevgili meleğim;

Buraya geleli bugün ikinci günüm ve keyfim yerinde. Sana belki de hatırlayacağın daha önce seninle de oturduğumuz Ozan Restoran'ın önünde bir masada ve güneşli pırıl pırıl bir havada buzlu votkamı yudumlayarak yazıyorum. Dikkat edeceğin gibi hatıra defterine iki satır yazmak için iki saat bekleyen fare deliğindeki sinek baban basbayağı düzgün yazabiliyor artık. Bu *düzgün* sözü tabii ki bana göre, çünkü babanın yazısı hiçbir zaman bundan düzgün olmadı.

Zeynepciğim; seni bu güzel İzmir kentinde hasretle bekliyorum, yokluğun içime şimdiden kurşun gibi çöktü. Bu güzel havada martılar denize konup kalkarken, palmiyeler arasında seninle kıyı boyu yürümek istiyorum. Bostanlı'dan iskeleye kadar hep seni düşünerek ve seninle konuşarak yürüdüm, ama imgelem gücüm, şair imgelemim senin yanımda olmanın yanında sıfır kalır. Sesini duymak, sana "dikkat et düşersin" demek benim için dünyalara değer. Bana mektup yaz. Seni mutlaka bekliyorum. Halan, deden, babaannen sen gelince neler yapacağımızı, nerelere gideceğimizi şimdiden planlamaya başladık. Getirecek insan yoksa bana yaz. Seni gelip alırım. Hasretle kucak dolusu sevgi. Sevgili meleğim.

28-6-1979

Canım kızım,

Senin için bir şiir yazdım. Bu şiirden de anlayacağın gibi senden uzakta olmak benim için kabanması çok güç bir durum. Tek avuntum birlikte olacağımız, doğalaşacağımız günlerin yaklaşmış olması. Senin yanımda olman için bulunduğumuz güç koşullara daha iyimser bir gözle bakmamı sağlayacak. İzmir bana edeceğini bir kere daha ekti. Beni vapur düdükleri ve eva çok yakın camının gündüz, boş vakit ezan sesi ile başbaşa bırakt. Henüz eski arkadaşım Zülal'i bile buluşmadım. Ekiyi de ilk gün lerin dışında kesinlikle bırakt. Hücrelerimi alıyor ve kendime bakıyorum. Zaten ne içecek param ne de Ankara'da ki gibi ikram edecek dostlarım var. Kimseyi göndürüp gürültü yok. Resmimi çamlatım. Fotoğrafın da ak bir çerçeve içinde duvarımda. Hüzünlü bakışın içimi kanatıyor. Ama inan bana dik ve öne eğilmedi. Ağladığımsa görülmedi hiç. Kimseyi ipledi ğim yok. Telefon numaram aldığına göre beni başkaları arasın. Bana yakışan da budur sanırım. Sen kalbini serah tut. Bunlar da geçer. Gecelerinden hazırla öperim. Beraber olacağımız günlerin umuduyla merhaba der, sana sınavlarında başarılar dilerim.

Baban

HAVI DÖKÜLMÜŞ SEVİNCİN

Zeynep'e

Yeni çekilmiş bir dişin
Yadırganan boşluğu
Dilimin ucunda isimin.
Somunu yitik bir vida
Düştü düşecek yüreğim.
Biran önce gel buraya
Karpuz, kavun yiyelim.

Bilmem ki ne diyeyim
Tek sözcük yok örselenmemiş;
Dostluğun böğründe sancı,
Sevgi toza belenmiş,
Havi dökülmüş sevincin.
Biran önce gel buraya
Karpuz, kavun yiyelim.

Batıp çıkıyorum durmadan,
Ben bilirsin iyi yüzemem.
Çırpafın diş gösteriyor.
Dalgalı bir deniz kaç gündür
Sallanan döşeğim.
Biran önce gel buraya
Karpuz, kavun yiyelim.

Metin ALTIOK

Sana ilkokul 5. sınıfta sınıf öğretmenimizle çekilmiş bir fotoğraf gönderiyorum. Bıdık baban. Bul bakalım.

18.6.1979
İZMİR

Canım kızım;

Senin için bir şiir yazdım. Bu şiirden de anlayacağın gibi senden uzakta olmak benim için katlanması çok güç bir durum. Tek avuntum birlikte olacağımız, dolaşacağımız günlerin yaklaşmış olması. Senin yanımda olman içinde bulunduğum güç koşullara daha iyimser bir gözle bakmamı sağlayacak. İzmir bana edeceğini bir kere daha etti. Beni vapur düdükleri ve eve çok yakın caminin günde beş vakit ezan sesi ile baş başa bıraktı. Henüz eski arkadaşım Zülal'i bile bulamadım. İçkiyi de ilk günlerin dışında kesinlikle bıraktım. İlâçlarımı alıyor ve kendime bakıyorum. Zaten ne içecek param ne de Ankara'daki gibi ikram edecek dostlarım var. Kimseyi gördüğüm yok. Resmini camlattım. Fotoğrafın da ak bir çerçeve içinde duvarımda. Hüzünle bakışın içimi kanatıyor. Ama inan başım dik ve öne eğilmedi. Ağladığımsa görülmedi hiç. Kimseyi ipliediğim yok. Telefon numaram olduğuna göre beni başkaları arasın. Bana yakışan da budur sanırım. Sen kalbini ferah tut. Bunlar da geçer. Gözlerinden hasretle öperim. Beraber olacağımız günlerin umuduyla merhaba der, sana sınavlarında başarılar dilerim.

Baban.

Sana ilkokul 5. sınıfta sınıf öğretmenimizle çekilmiş bir fotoğraf gönderiyorum. Bıdık babanı bul bakalım.

Metin Altıok ön sırada soldan beşinci.

HAVI DÖKÜLMÜŞ SEVİNCİN

Zeynep'e

Yeni çekilmiş bir dişin
Yadırganan boşluğu
Dilimin ucunda ismin.
Somunu yitik bir vida
Düştü düşecek yüreğim.
Biran önce gel buraya
Karpuz, kavun yiyelim.

Bilmem ki ne diyeyim!
Tek sözcük yok örselenmemiş;
Dostluğun böğründe sancı,
Sevgi toza belenmiş,
Havı dökülmüş sevincin.
Biran önce gel buraya
Karpuz, kavun yiyelim.

Batıp çıkıyorum durmadan,
Ben bilirsin iyi yüzemem.
Çarşafım diş gösteriyor.
Dalgalı bir deniz kaç gündür
Sallanan döşeğim.
Biran önce gel buraya
Karpuz, kavun yiyelim.

Metin Altıok

19.7.1979

Biriciğim;

gider gitmez babacığa kart atmışsın, ama ben Ankara'da olduğum için eline geçmedi ve sana yazmakta geciktim. Bugün yine İzmir'e döndüm ve bizim 222 sokaktaki evdeyim. Senden bildiğin adrese mektup bekliyorum. Sana bir pul defteri aldım ve tabiki pul defteri pulsuz olmayacağı için renkli pullar da edindim. Pul defterini Ankara'ya getiririm. Pullarını içine yerleştirirsin. Biriktirmeye de devam edersin. Sana elimdeki pullardan bir örnek gönderiyorum. Eline geçip geçmediğini bana yaz. Eğer kaybolmuyorsa öbürlerini de gönderi-im. Şimdilik onları bir kitabın içinde saklarsın.

Canım kızım beni mektupsuz bırakma. Günlerinin nasıl geçtiğini uzun uzun anlat ki senin mutluluğunla ben de avunayım. Seni burda ne kadar arıyoruz bir bilsen. Hepimiz, dedem, hatta komşular bile senin yokluğuna üzüldüler. Çıktığın gün'ün gecesi Barette bile seyretmek içimizden gelmedi. Kısa bir süre sonra kavuşmak üzere sana kucak dolusu sevgilerimle

Annen

14.7.1979
İZMİR

Biriciğim;

Gider gitmez babacığa kart atmışsın, ama ben Ankara'da olduğum için elime geçmedi ve sana yazmakta geciktim. Bugün yine İzmir'e döndüm ve bizim 222. Sokaktaki evdeyim. Senden bildiğin adrese mektup bekliyorum. Sana bir pul defteri aldım ve tabii ki pul defteri pulsuz olmayacağı için renkli pullar da edindim. Pul defterini Ankara'ya getiririm. Pullarını içine yerleştirirsin. Biriktirmeye de devam edersin. Sana elimdeki pullardan bir örnek gönderiyorum. Eline geçip geçmediğini bana yaz. Eğer kaybolmuyorsa öbürlerini de gönderirim. Şimdilik onları bir kitabın içinde saklarsın.

Canım kızım beni mektupsuz bırakma. Günlerinin nasıl geçtiğini uzun uzun anlat ki senin mutluluğunla ben de avunayım. Seni burada ne kadar arıyoruz bir bilsen. Hepimiz, deden, hatta komşular bile senin yokluğuna üzüldüler. Çıktığın gün'ün gecesi Baretta bile seyretmek içimizden gelmedi. Kısa bir süre sonra kavuşmak üzere sana kucak dolusu sevgilerimle.

Metin Altıok'un Zeynep'e aldığı pul defteri.

Sevgili yavrum;

Bu sabah senden bir kart aldım. Bu bana gönderdiğin ikinci kart oluyor. Fakat birincisi ne yazık ki elime henüz geçmedi. Çünkü babaannen bıraktığın kibirliliğiyle ben Ankara'dayken eve gelip onu bulunmaz bir yere kaldırmış. Bu kartın, yani ikincisi, beni çok sevindirdi. Kızma ama o bakla gibi iri harflerle yazılmış çikin yazın bile beni çok mutlu ediyor. Yazına bakıp bakıp gülüyor hasret gideriyorum. Yolladığın kartta ölçüsüz yazın yüzünden ancak iki cümle sığdırabilmişsin. Oysa ben senden uzun mektuplar bekliyorum. Oradaki yaşantını böylece paylaşmak istiyorum. Gördün mü sana yazın konusunda akıl hocalığı yaparken yukarıda bir yanlış da ben yaptım; "yaşantını" yazmam gerekirken "yantını" yazıverdim. Ama yinede benim mercimek, hatta pirinç yazımla bu küçük kağıda daha şimdiden ne çok laf sığıştırdım.

Biricigim; ilk mektubumu alıp almadığını bana yaz ve mektuplarına tarih at. Adresini de açıklıkla bildir. Gönderdiğin kartta sol üst köşede "Hotel Lidya - Murmaris - Turkey" yazıyor, kırmızı bir damgayla. O neyin nesi? Beni kuşkuya düşürdü.

Yavrucuğum; Ankara'ya gittiğimde benim tayin işimin Ağustos sonu veya eylül başında gerçekleşeceğini ve "Hal Çekme" işleminin bu sırada TRT kanalıyla duyurulacağını söylediler. Enis Bakar ağabeyin Emre Kongar'la konuştuğunu tayinimin "kesin" olduğunu söyledi. Bu haber hem içimi rahatlattı, doğrusu hem de korkuttu. Bakalım yolumuz nereye düşer.

Konuşmak bir başka vesileyle, kaldı.

Sevgiler

—

15.8.1979
İZMİR

Sevgili yavrum;

Bu sabah senden bir kart aldım. Bu bana gönderdiğin ikinci kart oluyor. Fakat birincisi ne yazık ki elime henüz geçmedi. Çünkü babaannen bildiğin titizliğiyle ben Ankara'dayken eve gelip onu bulunmaz bir yere kaldırmış. Bu kartın, yani ikincisi, beni çok sevindirdi. Kızma ama o bakla gibi iri harflerle yazılmış çirkin yazın bile beni çok mutlu ediyor. Yazına bakıp bakıp gülüyor hasret gideriyorum. Yolladığın karta ölçüsüz yazın yüzünden ancak iki cümle sığdırabilmişsin. Oysa ben senden uzun mektuplar bekliyorum. Oradaki yantını böylece paylaşmak istiyorum. Gördün mü sana yazın konusunda akıl hocalığı yaparken yukarıda bir yanlış da ben yaptım; "yaşantını" yazmam gerekirken "yantını" yazıverdim. Ama yine de benim mercimek, hatta pirinç yazımla bu küçük kâğıda daha şimdiden ne çok laf sığıştırdım.

Biriciğim; ilk mektubumu alıp almadığını bana yaz ve mektuplarına tarih at. Adresini de açıklıkla bildir. Gönderdiğin kartta sol üst köşede "Hotel Lidya-Marmaris-Turkey" yazıyor, kırmızı bir damgayla. O neyin nesi? Beni kuşkuya düşürdü.

Yavrucuğum; Ankara'ya gittiğimde benim tayin işimin ağustos sonu veya eylül başında gerçekleşeceğini ve "Ad çekme" işleminin basın ve TRT kanalıyla duyurulacağını söylediler. Enis Batur ağabeyin Emre Kongar'la konuştuğunu tayinimin "kesin" olduğunu söyledi. Bu haber hem içimi rahatlattı, doğrusu hem de burktu. Bakalım yolumuz nereye düşer.

Kavuşmak bir başka vuslata kaldı.

Füsun;

Nermin Menemencioğlu'ndan bir mektup aldım gönderdiğim kitapları alıp almadığını yazmıyor, yalnız çeviriye başladığını "şimdidesi" sözcüğüyle belirtiyor ve izin istiyor. Adres de bildirmiyor. Ben adresini kaybettim. Adres defterimi tümüyle kaybettim. Bana Nermin hanımın adresini gönderebilir misin? Ayrıca Nermin hanım çevirilerin çok iyi olduğunu ve yabancı dile uyduğunu bildiriyor. Selâm!

Attila

Füsun;

Nermin Menemencioğlu'ndan bir mektup aldım gönderdiğim kitapları alıp almadığını yazmıyor. Yalnız çeviriye başladığını "şimdiden" sözcüğüyle belirtiyor ve izin istiyor. Adres de bildirmiyor. Ben adresini kaybettim. Adres defterimi tümüyle kaybettim. Bana Nermin Hanım'ın adresini gönderebilir misin? Ayrıca Nermin Hanım çevirilerin çok iyi olduğunu ve yabancı dile uyduğunu bildiriyor. Selâm!

24.8.1979

Sevgili Meleğim;

Seni ne kadar özledim bilemezsin. Hasretin canıma yetti. Bilmem gelecek günlere sensiz nasıl katlanacağım. Nazım Hikmet'in deyişiyle; hayatım elini içinden çekkiğin bir eldiven gibi boşaldı. Yaşama sevincim kayboldu. Aramıza derya-deniz koydular ve beni senin yüzüne hasret bıraktılar. Veballeri büyüktür.

Arka sayfadaki şiiri senden haber almadan önce yazmıştım. Ama yine de sana gönderiyorum. Çünkü bu şiir benim sana olan sevgimin ne denli büyük olduğunu kanıtlıyor. Ve sana yemin ederim ki yazdığım her satır doğru. Gerçekten seni düşlerimde görüyorum. Seni uzaktan ancak düşlerimde öpüyor, öpüyorum. Ve sabahleyin bildiğin odada sensiz uyanıyorum. İçimden ağlamak geliyor.

Canım kızım; sana çok merak ettiğin pullardan bu mektupla birlikte bir tane daha gönderiyorum. Bundan sonra da her mektupta birer tane göndereceğim. Daha önce de yazdığım gibi onları sakın örseleme. şimdilik, yani ben gerçek pul defterini getirinceye kadar bir kitabın veya defterin içinde sakla. Eğer sen de güzel pullar bulursan onları zarfın üzerinden yırtmadan bir bardak suyun içine akıp yırtmadan çıkar ve sonra kurutup sakla ve düzelmeleri için bir gazetenin içine koyup elinle üzerinden bastır. Tabii bu işlemi pul tam kurumadan yapman lâzım.

Sevgili meleğim sana sevindirici bir haber; babacığının üçüncü şiir kitabı önümüzdeki aylarda yayınlanıyor. Çıkar çıkmaz ilk sana imzalayıp, resimleyeceğim.

24.8.1979
İZMİR

Sevgili Meleğim;

Seni ne kadar özledim bilemezsin. Hasretin canıma yetti. Bilmem gelecek günlere sensiz nasıl katlanacağım. Nazım Hikmet'in deyişiyle; hayatım elini içinden çektiğin bir eldiven gibi boşaldı. Yaşama sevincim kayboldu. Aramıza derya-deniz koydular ve beni senin yüzüne hasret bıraktılar. Veballeri büyüktür.

Arka sayfadaki şiiri senden haber almazdan önce yazmıştım. Ama yine de sana gönderiyorum. Çünkü bu şiir benim sana olan sevgimin ne denli büyük olduğunu kanıtlıyor. Ve sana yemin ederim ki yazdığım her satır doğru. Gerçekten seni düşlerimde görüyorum. Seni uzaktan ancak düşlerimde öpüyor, öpüyorum. Ve sabahleyin bildiğin odada sensiz uyanıyorum. İçimden ağlamak geliyor.

Canım kızım; sana çok merak ettiğin pullardan bu mektupla birlikte bir tane daha gönderiyorum. Bundan sonra da her mektupta birer tane göndereceğim. Daha önce de yazdığım gibi onları sakın örseleme. Şimdilik, yani ben gerçek pul defterini getirinceye kadar bir kitabın veya defterin içinde sakla. Eğer sen de güzel pullar bulursan onları zarfın üzerinden yırtmadan bir bardak suyun içine atıp yırtmadan çıkar ve sonra kurutup sakla ve düzelmeleri için bir gazetenin içine koyup elinle üzerinden bastır. Tabii bu işlemi pul tam kurumadan yapman lâzım.

Sevgili meleğim sana sevindirici bir haber; babacığının üçüncü şiir kitabı önümüzdeki aylarda yayınlanıyor. Çıkar çıkmaz ilk sana imzalayıp, resimleyeceğim.

Nezüm gözlüm; seni anmadan geçen bir tek günüm yok. Seninle gittiğimiz, gezdiğimiz her yer bana sensizliğimi hatırlatıyor. Geçen gün yazarlar sendikasının düzenlediği bir imza günü dolayısıyla Fuara gittim. Paraşüt kulesinin yanından geçerken seninle döner yediğimiz o su kenarındaki lokanta ilişti gözüme. İçim acıyla doldu. O gün ne güzel oturmuştuk seninle. Hayvanat bahçesine gitmiştik. Günümüz ne güzel geçmişti. Sensiz hiç bir şeyin tadı-tuzu yok. Her sözün başında "şimdi Zeynep olsaydı" diyorum. Ağzımdan başka söz çıkmıyor. Ama sen dert etme bütün bu kötü günler geçecek. Hele babanın öğretmenliği gerçekleşsin. seninle o zaman sık sık beraber olacağız ve bu günleri neşeyle anacağız.

Hadi biraz da şakalaşalım; "Ay ben ihtiyar bi kadınım. Baban gelsin bak seni nasıl şikâyet edeceğim!" sesim kulağına geldimi canım yavrum.

Bana mutlaka sık sık mektup yaz. beni habersiz bırakma. Buna bu kötü günlerimde çok ihtiyacım var. Yazacağın iki satırın bile bana moral vereceğini aklından çıkarma.

Nerede olursam olayım hep seninleyim. sen de beni unutma. Canım kızım.

Anneş

Üzüm gözlüm; seni anmadan geçen bir tek günüm yok. Seninle gittiğimiz, gezdiğimiz her yer bana sensizliğimi hatırlatıyor. Geçen gün yazarlar sendikasının düzenlediği bir imza günü dolayısıyla fuara gittim. Paraşüt kulesinin yanından geçerken seninle döner yediğimiz o su kenarındaki lokanta ilişti gözüme. İçim acıyla doldu. O gün ne güzel oturmuştuk seninle. Hayvanat bahçesine gitmiştik. Günümüz ne güzel geçmişti. Sensiz hiçbir şeyin tadı-tuzu yok. Her sözün başında "şimdi Zeynep olsaydı" diyorum. Ağzımdan başka söz çıkmıyor. Ama sen dert etme bütün bu kötü günler geçecek. Hele babanın öğretmeniliği gerçekleşsin. Seninle o zaman sık sık beraber olacağız ve bu günleri neşeyle anacağız.

Hadi biraz da şakalaşalım; "Ay ben ihtiyar bi kadınım. Baban gelsin bak seni nasıl şikâyet edeceğim," Sesim kulağına geldi mi canım yavrum.

Bana mutlaka sık sık mektup yaz. Beni habersiz bırakma. Buna bu kötü günlerimde çok ihtiyacım var. Yazacağın iki satırın bile bana moral vereceğini aklından çıkarma.

Nerede olursam olayım hep seninleyim. Sen de beni unutma. Canım kızım.

Metin Altıok'un Zeynep için aldığı rengârenk pullardan biri.

SİTEM

Her gece düşüme bir çocuk giriyor,
Uykumun malalanmış yumuşak yüzeyinde
Koşup oynayarak çukurlar açıyor.

Üzüm gözlüm nasıl unuturum seni,
Ayak izlerin hep aklımda duruyor.

Her gece düşümde bir çocuk
Koşarak telaşla yanıma geliyor,
Burnu kanamış dudağından aşağıya akıyor.

Ay yüzlüm nasıl unuturum seni,
Burnunun kanı hala parmaklarımda duruyor.

Sen beni unuttun mu yoksa,
Bir tek mektup yazmadın.
Babacık hasretle senden haber bekliyor.

Nasıl unutursun beni nar çiçeğim,
Öpücüğüm yanağında duruyor.

Metin Altıok'un Zeynep için Pertev Naili Boratav'ın *Az Gittik Uz Gittik* isimli, masallardan oluşan kitabında *Yolcu ile Yılan* isimli masala çizdiği desen.

Hadi sana bir de yerli pul göndereyim. Ayrıca bir de resimli ingilizce kitap gönderiyorum. Bestekâr sokaktaki posta kutusuna bakmayı unutma. Gerekirse beni telefonla ödemeli ve ihbarlı ara. O zaman senin uzun konuşuruz. Hem birileri sözünü ağzına tıkayıp telefonu kapatmaz.

Sevgi, öpücük.

Nur

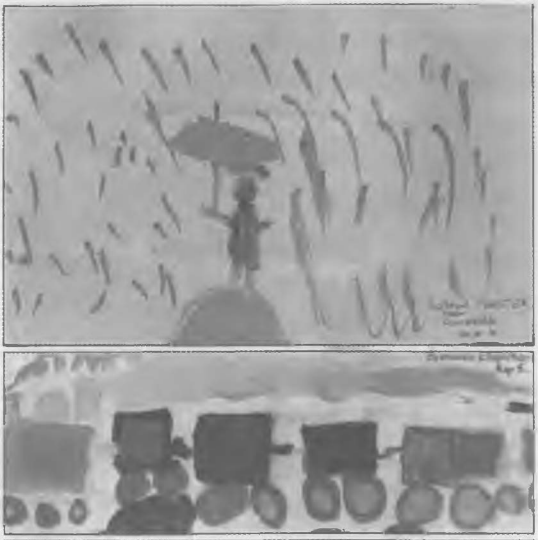
Not: Zeynepciğim; mektubun bugünde postadan çıkmadı. Sen bana telefonda zarfın içinde kurutulmuş çiçek gönderdiğini söylemiştin. Eğer o çiçek zarfın dışından belli olacak bir şişkinlik yapmışsa o mektubu posta idaresi içinde ne olduğunu anlamak için açar, bakar ve çöpe atar. çünkü mektupla başka birşey göndermek yasaktır. Senin anlayacağın yazdığın mektubun başına böyle birşey geldi sanırım. Ama öyle de olsa üzülme seni bulurum ya bu beni bir hafta idare eder. Tekrar sevgiler biriciğim.

Metin

Hadi sana bir de yerli pul göndereyim. Ayrıca bir de resimli ingilizce kitap gönderiyorum. Bestekâr sokaktaki posta kutusuna bakmayı unutma. Gereğinde beni telefonla ödemeli ve ihbarlı ara. O zaman uzun uzun konuşuruz. Hem birileri sözünü ağzına tıkayıp telefonu kapatmaz.

Sevgi, öpücük.

Not: Zeynepciğim; mektubun bugün de postadan çıkmadı. Sen bana telefonda zarfın içinde kurutulmuş çiçek gönderdiğini söylemiştin. Eğer o çicek zarfın dışından belli olacak bir şişkinlik yapmışsa o mektubu posta idaresi içinde ne olduğunu anlamak için açar, bakar ve çöpe atar. Çünkü mektupla başka birşey göndermek yasaktır. Senin anlayacağın yazdığın mektubun başına böyle birşey geldi sanırım. Ama öyle de olsa üzülme sesini duydum ya bu beni bir hafta idare eder. Tekrar sevgiler biriciğim.

Hickory, dickory, sackory down!
How many miles to London town?
Turn to the left and turn to the right,
And you may get there by Saturday night.

Biricik kızıma İngilizcesini ilerletmesi dileğiyle.

Metin Altıok'un gönderdiği İngilizce kitaba yazdığı not.

Metin Altıok'un kızı Zeynep için yaptığı küçük bir kukla.

26-8-1979

Sevgili Zozom,

Mektubun bugün de gelmedi. Böylece sana daha önce yazdığım zarfa koyduğun kuru çiçek nedeniyle elime geçmediği kesinlik kazandı. Sanırım bundan sonra da artık gelmez anlasılan onu posta idaresinde içinde ne olduğuna bakmak için açtılar ve attılar. Oysa ben o çiçeği saklamak isterdim. Ama elden ne gelir. Sen üzülme. Ankara'ya geldiğimde bana başka bir tane verirsin ve ben onu hep yanımda tasırım. Hem o kuru çiçek okunmuş bir muska gibi beni kötülüklerden korur. Onu gittiğim her yere götürüm.

Canım yavrum, mektuplaşmayı bir türlü bir düzene sokamadık. Seninle şöyle karşılıklı konusur gibi mektuplasamadık, aksilik iste. Oysa senin mektubuna ben, benimkine den sen cevap yazsan ne iyi olurdu, iste bak ben yine sana senden cevap almadan yazıyorum. Hem telefonda sesini duydum ya bu bana yeter. Sonra benim yazdıklarımın ve gönderdiğim o güzel pulların eline geçmesi de sevindirici. Sen de benim gibi düsünüyor olmalısın. Gönderdigim yeni pulları alıp almadığını bana hemen yaz. Sana yenilerini göndereceğim. Bu seferkileri nasıl bulduğunu da yaz.

26.8.1979
İZMİR

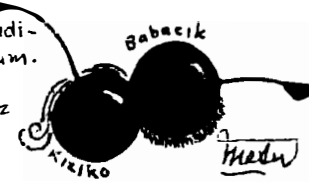
Sevgili Zozom;

Mektubun bugün de gelmedi. Böylece sana daha önce yazdığım zarfa koyduğun kuru çiçek nedeniyle elime geçmediği kesinlik kazandı. Sanırım bundan sonra da artık gelmez. Anlaşılan onu posta idaresinde içinde ne olduğunu bakmak için açtılar ve attılar. Oysa ben o çiçeği saklamak isterdim. Ama elden ne gelir. Sen üzülme. Ankara'ya geldiğimde bana başka bir tane verirsin ve ben onu hep yanımda taşırım. Hem o kuru çiçek okunmuş bir muska gibi beni kötülüklerden korur. Onu gittiğim her yere götürüm.

Canım yavrum; mektuplaşmayı bir türlü bir düzene sokamadık. Seninle şöyle karşılıklı konuşur gibi mektuplaşamadık; aksilik işte. Oysa senin mektubuna ben, benimkine de sen cevap yazsan ne iyi olurdu. İşte bak ben yine sana senden cevap almadan yazıyorum. Hem telefonda sesini duydum ya bu bana yeter. Sonra benim yazdıklarımın ve gönderdiğim o güzel pulların eline geçmesi de sevindirici. Sen de benim gibi düşünüyor olmalısın. Gönderdiğim yeni pulları alıp almadığını bana hemen yaz. Sana yenilerini göndereceğim. Bu seferkileri nasıl bulduğunu da yaz.

Sevgili yavrum; senden uzun mektuplar bekliyorum. Günlerin nasıl geçiyor? Hayatından memnun musun? Canını sıkan bazı şeyler var mı? Hepsini, hepsini bilmek istiyorum: mektuplar aracılığıyla da olsa yaşantına katılmak beni çok sevindirecek. Bak mektup yazmasını sevmeyen baban sana pirinç yazısıyla, üşüdük elleri titremeden nasıl sevinçle yazıyor. Böylece seni yanında hissedip mutlu oluyor. Sen de bana yaz olur mu cici kızım.

Ankara'da görüşmek üzere seni sevgiyle kucaklarım. Şimdilik hoşçakal. öperim canım yavrum.

Not: Sana arkadaşlarla çektirdiğimiz bir fotoğraf gönderiyorum. Ne yakışıklıyım değil mi ?!!?!

Sevgili yavrum; senden uzun mektuplar bekliyorum. Günlerin nasıl geçiyor? Hayatından memnun musun? Canını sıkan bazı şeyler var mı? Hepsini, hepsini bilmek istiyorum. Mektuplar aracılığıyla da olsa yaşantına katılmak beni çok sevindirecek. Bak mektup yazmasını sevmeyen baban sana pirinç yazısıyla, üstelik elleri titremeden nasıl sevinçle yazıyor. Böylece seni yanında hissedip mutlu oluyor. Sen de bana yaz olur mu cici kızım.

Ankara'da görüşmek üzere seni sevgiyle kucaklarım. Şimdilik hoşçakal. Öperim canım yavrum.

Not: Sana arkadaşlarla çektirdiğimiz bir fotoğraf gönderiyorum. Ne yakışıklıyım değil mi?!!?!

Metin Altıok Zeynep için Pertev Naili Boratav'ın *Az Gittik Uz Gittik* isimli, masallardan oluşan kitabına desenler çizmiş ve kızına göndermiş. Bu desen *Göğsü Kınalı Serçe* isimli masal için.

9 Eylül 1979
İZMİR

Sevgili Zeynep;

İşte yine İzmir'deyim, olmam gereken yerde; sürgünümde... Ne yapalım Zeynep'cik baban son zamanlar alıngan oldu. Ama bütün bunları bana yazdıran bir babanın kırık yüreği. Elden ne gelir benim payıma da işte bu acılı yürek düştü. Attığım taş istediğim kuşu vurmadı. Oysa seninle ömür boyu bir çatı altında yaşamayı, ortaokulda derslerine yardımcı olmayı ne kadar isterdim. Zaten benim yuvadan yana hayatta hiç şansım olmadı. Mektuplarınızı bekler, ikinizin de gözlerinizden öperim.

Damdaki Kedi Baba

24-9-1979

Sevgili Zozimam;

Sana çiçek kolleksiyonun için kurutulmuş çiçekler yolluyorum. Beğeneceğini umarım. Bundan sonra sana elime geçtikçe çiçek ve pul göndermeye devam edeceğim. Çiçekleri bozulmasınlar diye jelatin kağıdıyla kapladım. Böylece parçalanmadan uzun süre kalabilecekler. Onları şimdilik bir kitabın içinde sakla. Ben oraya geldiğimde sana küçük bir fotoğraf albümü alacağım ve kuru çiçeklerimizi fotoğraf köşebentleriyle o albümün içine tıpkı fotoğraflar gibi düzenli bir şekilde tutturup sıralayacağız. Böylece değerli bir çiçek kolleksiyonuna sahip olacaksın. Sana buradan çok ilginç ve güzel renkli çiçekler göndereceğim elimde daha da var ama hepsi daha kurumadı ve ben de onları kaplayamadım. Şimdilik kurumalarını bekliyorum. Gönderdiklerimi görünce babacığın becerikliliğine herhalde şaşıracaksın. Çiçekler birikip çoğalınca albümde altlarına güzel bir şekilde ne çiçeği olduklarını da yazarız. Şimdilik hoşçakal gözlerinden öperim canım kızım.

Küçük Govi Baba

24.9.1979
İZMİR

Sevgili Zozimam;

Sana çiçek koleksiyonun için kurutulmuş çiçekler yolluyorum. Beğeneceğini umarım. Bundan sonra sana elime geçtikçe çiçek ve pul göndermeye devam edeceğim. Çiçekleri bozulmasınlar diye jelatin kâğıdıyla kapladım. Böylece parçalanmadan uzun süre kalabilecekler. Onları şimdilik bir kitabın içinde sakla. Ben oraya geldiğimde sana küçük bir fotoğraf albümü alacağım ve kuru çiçeklerimizi fotoğraf köşebentleriyle o albümün içine tıpkı fotoğraflar gibi düzenli bir şekilde tutturup sıralayacağız. Böylece değerli bir çiçek koleksiyonuna sahip olacaksın. Sana buradan çok ilginç ve güzel renkli çiçekler göndereceğim. Elimde daha da var ama hepsi daha kurumadı ve ben de onları kaplayamadım. Şimdilik kurumalarını bekliyorum. Gönderdiklerimi görünce babacığın becerikliliğine herhalde şaşıracaksın. Çiçekler birikip çoğalınca albümde altlarına güzel bir şekilde ne çiçeği olduklarını da yazarız. Şimdilik hoşçakal gözlerinden öperim canım kızım.

Küçük Govi Baba

20. Kasım 1979

Sevgili Kızım;

İşte Bingol denen bu berbat kentteyim ve sana otel odasında yazıyorum. Biraz evvel yabağa uzanmadan çarşaftaki pare pisliklerini temizledim. Bu otelde her yer fındık faresi kaynıyor. En kısa zamanda kendime barınacak daha temiz bir yer bulmam gerekiyor sanırım. Ama bu simdilik olanaksız, çünkü buranın geçeliği elli lira ve benim gücüm buna bile yetecek durumda değil. Ankara'dan Milli eğitimden buradaki okula evraklarım gelmediği için ise resmen başlamama karsın maaşımı alamıyorum. Bingöl İlköğretim müdürü keşke evrakları elden getirseydiniz dedi. Bu durumda daha iki ay maaş alamazmışım. evraklar gelince toplu ödeme yapacaklarmış. Ama bende iki ay dayanacak takat nerede?

Okulda oldukca iyi karşılandım beni hemen işe başlattılar. Haftada otuz saat dersim var. çünkü tek felsefe öğretmeni benim. Bunun onbeş saati resmi ders, onbeş saati ücretli. Eline iyi bir para geçecek ama gel de dayan- iki gündür dedeleri telefonla arıyorum; telefon cevap vermiyor. Yarın telgraf çekeceğim.

Burada sokaklarda ineklerle insanlar birlikte dolaşıyor ve hemen herkes kürtçe konuşuyor. tabii ben yabancı bir ülkede gibiyim. Bundan sonra sana sık sık yazıp yalnızlık gidereceğim.

Okuldan belki ücretli derslerin parasını verebileceklerini söylediler ama o da aybaşından sonra. O zamana kadar neyaparım bilemiyorum.

Buraya gelişim çok zor oldu yirmi saatte yakın yolculuk yaptım. Yanımdaki yer boş olmasaydı azıcık uyuyamacaydım herhalde yorgunluk çıkardı.

Şu anda resmin başucumda duruyor

20 Kasım 1979
BİNGÖL

Sevgili Kızım;

İşte Bingöl denen bu berbat kentteyim ve sana otel odasında yazıyorum. Biraz evvel yatağa uzanmadan çarşaftaki fare pisliklerini temizledim. Bu otelde her yer fındık faresi kaynıyor. En kısa zamanda kendime barınacak daha temiz bir yer bulmam gerekiyor sanırım. Ama bu şimdilik olanaksız. Çünkü buranın geceliği elli lira ve benim gücüm buna bile yetecek durumda değil. Ankara'dan Milli Eğitim'den buradaki okula evraklarım gelmediği için işe resmen başlamama karşın maaşımı alamıyorum. Bingöl Lisesi müdiresi keşke evrakları elden getirseydiniz dedi. Bu durumda daha iki ay maaş alamazmışım. Evraklar gelince toplu ödeme yapacaklarmış. Ama bende iki ay dayanacak takat nerede?

Okulda oldukça iyi karşılandım. Beni hemen işe başlattılar. Haftada otuz saat dersim var. Çünkü tek felsefe öğretmeni benim. Bunun on beş saati resmi ders, on beş saati ücretli. Elime iyi bir para geçecek ama gel de dayan. İki gündür dedenleri telefonlu arıyorum: telefon cevap vermiyor. Yarın telgraf çekeceğim.

Burada sokaklarda ineklerle insanlar birlikte dolaşıyor ve hemen herkes Kürtçe konuşuyor. Tabii ben yabancı bir ülkede gibiyim. Bundan sonra sana sık sık yazıp yalnızlık gidereceğim.

Okuldan belki ücretli derslerin parasını verebileceklerini söylediler ama o da aybaşından sonra. O zamana kadar ne yaparım bilemiyorum.

Buraya gelişim çok zor oldu, yirmi saate yakın yolculuk yaptım. Yanımdaki yer boş olmasaydı azıcık uyuyamasaydım herhalde pestilim çıkardı.

Şu anda resmin başucumda duruyor ve ben ona baka baka

ve ben ona baka baka sana bu satırları yazıyorum.

Ben Ankara'dayken senin sarılık olman ne büyük bir talihsizlikti. Acak on dakika birbirimize sarılabildik. Oysa iyi olsaydın çıkar gecen bir yerlerde başbaşa oturabilirdik. Neyse kısmet değilmiş ne yapalım. Zaten bütün aksilikler hep beni buluyor. Ama talih bu bakarsın birgün döner hem bu kısın bir de yazı var öyle değilmi?

Burada okul dışında insanların bana bakışları pek dostça değil. Benden kuşkulandıkları çok belli. Ama ben bunun zamanla düzeleceğine inanıyorum. Dost olmamız için henüz vakit çok erken. Hepsinin başları kalpaklı kara kara, iri, yapılı insanlar ve sürekli Kürtçe konuşuyorlar içlerinde Türkçeyi hiç bilmeyenler de var. Sonunda galiba ben Kürtçe öğrenmek zorunda kalacağım. ne dersin?

Yarın saat yedi buçukta okulda olacağım. saatimi kurdum ve başucuma koydum. Bugünlük bukadar. Simdi ışığı söndürüp yatıyorum. Saat onbir, sen de herhalde televizyonda yerli sinemayı seyrediyorsundur. Öyleya bugün salı ve pek tabii yine köyde geçiyor!

Sevgili kızım mektuplarını dört gözle bekliyorum. Beni buralarda habersiz bırakma. Sen de bana okulunda geçen olayları yeni öğretmenlerini, sevdiğin dersleri yaz. Sağlığına dikkat et. Hoşçakal canım

Adresim şöyle: Mebin Altıok
Bingol lisesi Felsefe öğretmeni
BİNGÖL

sana bu satırları yazıyorum.

Ben Ankara'dayken senin sarılık olman ne büyük bir talihsizlikti. Ancak on dakika birbirimize sarılabildik. Oysa iyi olsaydın çıkar gece bir yerlerde baş başa oturabilirdik. Neyse kısmet değilmiş ne yapalım. Zaten bütün aksilikler hep beni buluyor. Ama talih bu, bakarsın bir gün döner. Hem bu kışın bir de yazı var öyle değil mi?

Burada okul dışında insanların bana bakışları pek dostça değil. Benden kuşkulandıkları çok belli. Ama ben bunun zamanla düzeleceğine inanıyorum. Dost olmamız için henüz vakit çok erken. Hepsi de başları kalpaklı kara kara, iri, yapılı insanlar ve sürekli Kürtçe konuşuyorlar. İçlerinde Türkçeyi hiç bilmeyenler de var. Sonunda galiba ben Kürtçe öğrenmek zorunda kalacağım. Ne dersin?

Yarın saat yedi buçukta okulda olacağım. Saatimi kurdum ve başucuma koydum. Bugünlük bu kadar. Şimdi ışığı söndürüp yatıyorum. Saat on bir, sen de herhalde televizyonda yerli sinemayı seyrediyorsundur. Öyle ya bugün salı ve pek tabii yine köyde geçiyor!

Sevgili kızım mektuplarını dört gözle bekliyorum. Beni buralarda habersiz bırakma. Sen de bana okulunda geçen olayları, yeni öğretmenlerini, sevdiğin dersleri yaz. Sağlığına dikkat et. Hoşçakal canım.

Adresim şöyle: Metin Altıok
Bingöl Lisesi Felsefe Öğretmeni
BİNGÖL

7.12.1973

Sevgili Zeynepciğim;

Sayfayı doldurmak için kelimelerin arasını alabildiğine açarak yazdığın mektubu aldım. Bütün şişirmeliğine rağmen çok sevindim. Kaç gündür senden mektup bekliyordum. Bugün de gelmeseydi sana telgraf çekecektim. Ama yine de yazını okumakta oldukça zorluk çektiğimi söylemeden geçemeyeceğim.

Canım kızım, artık ortaokula giden senin gibi dil bilinci olan bir kızdan doğrusu böyle bir mektup beklemiyordum. Hem bir şair kızının yazısına ve yazdığına başkalarından daha çok özen göstermesi gerekmez mi? Hele; "bu haşbolığın bana bir yaradı mı oldu." gibi yanlış yazımlar bağışlanır gibi değil. Çünkü bu yazdığını bitirdikten sonra okuyup gözden geçirmediğini gösteriyor.

Biriciğim; bu mektuba böylesine eleştirilerle başladığım için sakın bana kırılma. Senin yanlışlarını düzeltmek benim babalık görevim, yoksa öğretmen oldum diye sana da öğretmenlik taslıdığımdan değil. Bundan sonra senden daha uzun, temiz ve dikkatli yazılmış mektuplar bekliyorum. Nerelere gidiyorsun, hafta sonların nasıl geçiyor? Hepsini bana uzun uzun yaz olur mu?

Şimdi gelelim bana ve Bingöl'e: burada hava iyiden iyiye kışladı. İki gün sürekli kar yağdı. Yollar kapandı. Gazeteler bile gelmedi. Elâzığ Bingöl arasında Karaca diye bir geçit var, orası karla kapandığı zaman kentin Ankara ile bütün bağlantısı kesiliyor. Neyse Karayolları geçidi temizledi de dün gazetelerimize - ki burada tek eğlencemiz - kavuşup yurtta olanı biteni öğrenebildik.

Soğuğa ve kışa rağmen kaldığım otel odası çok sıcak oluyor. Odamda bir odun sobası var. Akşam üzeri onu korkunç bir biçimde yakıyorlar.

7.12.1979
BİNGÖL

Sevgili Zeynepciğim;

Sayfayı doldurmak için kelimelerin arasını alabildiğine açarak yazdığın mektubu aldım. Bütün şişirmeliğine rağmen çok sevindim. Kaç gündür senden mektup bekliyordum. Bugün de gelmeseydi sana telgraf çekecektim. Ama yine de yazını okumakta oldukça zorluk çektiğimi söylemeden geçemeyeceğim.

Canım kızım; artık ortaokula giden senin gibi dil bilinci olan bir kızdan doğrusu böyle bir mektup beklemiyordum. Hem bir şair kızının yazısına ve yazdığına başkalarından daha çok özen göstermesi gerekmez mi? Hele: "bu hastalığın bana bir yaradı mı oldu" gibi yanlış yazımlar bağışlanır gibi değil. Çünkü bu yazdığını bitirdikten sonra okuyup gözden geçirmediğini gösteriyor.

Biriciğim; bu mektuba böylesine eleştirilerle başladığım için sakın bana kırılma. Senin yanlışlarını düzeltmek benim babalık görevim, yoksa öğretmen oldum diye sana da öğretmenlik tasladığımdan değil. Bundan sonra senden daha uzun, temiz ve dikkatli yazılmış mektuplar bekliyorum. Nerelere gidiyorsun, haftasonların nasıl geçiyor? Hepsini bana uzun uzun yaz olur mu?

Şimdi gelelim bana ve Bingöl'e: burada hava iyiden iyiye kışladı. İki gün sürekli kar yağdı. Yollar kapandı. Gazeteler bile gelmedi. Elazığ Bingöl arasında Kuruca diye bir geçit var, orası karla kapandığı zaman kentin Ankara ile bütün bağlantısı kesiliyor. Neyse Karayolları geçidi temizledi de dün gazetelerimize –ki burada tek eğlencemiz– kavuşup yurtta olanı biteni öğrenebildik.

öyle sıcak oluyor ki pencereyi açmak zorunda kaliyorum. Otelin sahibinin oğlu öğrencim olduğu için burada korpilliyim. Yakacak sıkıntısı da çekmiyorum. Odun otele ait. Bunun için şimdilik bir ev tutmayı düşünmüyorum. Çünkü ev tutmaya kalksam en az beşbin lira odun parası vermem gerekiyor ki perdesi ve eşyasıyla bana astarı yüzünden pahalıya gelecek. Bakalım zaman ne gösterir. İleride belki bir ev tutmayı düşünürüm.

Burası oak garip bir kent. Aslında kent demek için bin tanık gerek. Bir tek ana caddesi asvalt ara sokakların hepsi toprak ve bunun sonucu olarak balçık içinde. Bastığım zaman ayakkabın çamura saplanıp kalıyor. Geceleri 19^00 dan itibaren sokakta kimseler kalmıyor. Öküzlerden köpeklerden ve candarmalardan başka herkes evlerine çekiliyor. Bana da gece otelden çıkmamam konusunda öğüt verdiler. Tehlikelerini anlattılar. Aksamları genellikle ya odamda ders hazırlayarak ya da televizyon seyrederek geçiriyorum.

İnanmazsın ama, burada bazı şeyler yok. Ayrıca yokların hepsini yazarsam bu mektup bitmez. Onun için ilginç olan yoklardan birkaç örnek vereyim: Yumurta yok hiçbir yerde. Öğretmen arkadaşlar Elâzığ'dan getirtiyorlarmış. Sonra sigara yok. Samsun karaborsa 25 lira. Kitabevi yok. Yağ yok. Meyhane yok. Yok oğlu yok. "Nevar" diyeceksin. Hay bak söyleyeyim. "Cepiş" var. Yani keçi. Dağ-taş keçi. Bütün lokantalarda bütün yemekler keçi etli ve iç yağlı. Ama Ankara'da olmayan birşey var ki işte beni o kurtarıyor: Kompensan. Yemeklerden sonra kompostu niyetine iki tablet.

Soğuğa ve kışa rağmen kaldığım otel odası çok sıcak oluyor. Odamda bir odun sobası var. Akşam üzeri onu korkunç bir biçimde yakıyorlar. Öyle sıcak oluyor ki pencereyi açmak zorunda kalıyorum. Otelin sahibinin oğlu öğrencim olduğu için burada torpilliyim. Yakacak sıkıntısı da çekmiyorum. Odun otele ait. Bunun için şimdilik bir ev tutmayı düşünmüyorum. Çünkü ev tutmaya kalksam en az beş bin lira odun parası vermem gerekiyor ki perdesi ve eşyasıyla bana astarı yüzünden pahalıya gelecek. Bakalım zaman ne gösterir. İleride belki bir ev tutmayı düşünürüm.

Burası çok garip bir kent. Aslında kent demek için bin tanık gerek. Bir tek ana caddesi asfalt, ara sokakların hepsi toprak ve bunun sonucu olarak balçık içinde. Bastığın zaman ayakkabın çamura saplanıp kalıyor. Geceleri 19:00'dan itibaren sokakta kimseler kalmıyor. Öküzlerden köpeklerden ve candarmalardan başka herkes evlerine çekiliyor. Bana da gece otelden çıkmamam konusunda öğüt verdiler. Tehlikelerini anlattılar. Akşamları genellikle ya odamda ders hazırlayarak ya da televizyon seyrederek geçiriyorum.

İnanmazsın ama, burada bazı şeyler yok. Ayrıca yokların hepsini yazarsam bu mektup bitmez. Onun için ilginç olan yoklardan birkaç örnek vereyim: Yumurta yok hiçbir yerde. Öğretmen arkadaşlar Elazığ'dan getirtiyorlarmış. Sonra sigara yok. Samsun karaborsa 25 lira. Kitabevi yok. Yağ yok. Meyhane yok. Yok oğlu yok. "Ne var" diyeceksin. Haa bak söyleyeyim: "Çepiş" var. Yani keçi. Dağ-taş keçi. Bütün lokantalarda bütün yemekler keçi etli ve iç yağlı. Ama Ankara'da olmayan bir şey var ki işte beni o kurtarıyor: Kompensan. Yemeklerden sonra komposto niyetine iki tablet.

Canım kızım okulun durumu da hiç iç açıcı değil. Okuldan başka herşeye benziyor. Olağanüstü geçen gün yok gibi. Bir kere Türkçe bilmiyorlar. Ders anlatmanın olanağı yok. Akılları fikirleri ders dışı bazı konularda. Okulun müdürü istifa etmiş Lisede yönetim diye birşey yok. Yönetim öğrencilerin elinde. Derslerde çok dikkatli olmak gerekiyor. Ben yine de rahat sayılırım. Çünkü benim ilerici bir aydın olduğumu biliyorlar. Bir yeni öğretmeni derse girdiği gün kaçırttılar. Araya ben girip kefil oldumsa da önleyemedim. Öğretmen arkadaş bavulunu toplayıp maaşını bile almadan gitmek zorunda kaldı. Bana gelince başka türlü bir zorluk içindeyim. Benden istedikleri başka. Felsefenin dışında günlük konulara girmemi istiyorlar. Ben de onlara kendilerine felsefe öğretmeni olarak atandığımı söylüyorum.

Zozom; yaza beraberiz unutma. Baba burada çok paralar biriktirecek. Birlikte tatile çıkacağız, istediğimiz gibi gezip eğleneceğiz. Sen sınıfını geç, ben de öğrencilerimi geçireyim rahat bir tatil yapalım olur mu?

Şimdilik hoşçakal gözlerinden öper sana mutlu yıllar dilerim, güzel kızım.

Baban

Not: Bir posta kutusu kiraladım. Bundan sonra mektuplarını

Metin Altıok. P.K. 53

BİNGÖL

Adresine gönder. Remzi inançlı görürsen adresimi ona da söyle. Bana dergi gönderecek.

Tekrar öperim.

Canım kızım okulun durumu da hiç iç açıcı değil. Okuldan başka her yere benziyor. Olaysız geçen gün yok gibi. Bir kere Türkçe bilmiyorlar. Ders anlatmanın olanağı yok. Akılları fikirleri ders dışı bazı konularda. Okulun müdürü istifa etmiş, lisede yönetim diye bir şey yok. Yönetim öğrencilerin elinde. Derslerde çok dikkatli olmak gerekiyor. Ben yine de rahat sayılırım. Çünkü benim ilerici bir aydın olduğumu biliyorlar. Bir yeni öğretmeni derse girdiği gün kaçırttılar. Araya ben girip kefil oldumsa da önleyemedim. Öğretmen arkadaş bavulunu toplayıp maaşını bile almadan gitmek zorunda kaldı. Bana gelince başka türlü bir zorluk içindeyim. Benden istedikleri başka. Felsefenin dışında gündelik konulara girmemi istiyorlar. Ben de onlara kentlerine felsefe öğretmeni olarak atandığımı söylüyorum.

Zozom; yaza beraberiz unutma. Baba burada çok paralar biriktirecek. Birlikte tatile çıkacağız. İstediğimiz gibi gezip eğleneceğiz. Sen sınıfını geç, ben de öğrencilerimi geçireyim, rahat bir tatil yapalım olur mu?

Şimdilik hoşçakal gözlerinden öper sana mutlu yıllar dilerim, güzel kızım.

Baban

Not: Bir posta kutusu kiraladım.
Bundan sonra mektupları
Metin Altıok P.K. 53
BİNGÖL

Adresine gönder, Remzi İnanç'ı görürsen adresimi ona da söyle. Bana dergi gönderecek. Tekrar öperim.

Sevgili kızım; 14-3-1980

Mektubunu aldım ve çok sevindim. Sana oldukça kızgın ve kırgındım. Çünkü senden iki aydır hiçbir haber çıkmadı. Ben de sana sıkıntı dolu bir telgraf çektim. Telgraftan bir gün sonra mektubun geldi. Mektupla derslerinin sıkıntılı olduğunu, bana yazmak için hiç vakit bulamadığını söylüyorsun. İnsan hiç sekiz satır yazmak için hiç vakit bulamaz mı? Tabii babanın doğum gününü de bu arada unuttun. Kırk yaşına giren baba Bingöl'de senden haber ve tebrik bekledi durdu. Ben annenin yerinde olsaydım 1er Mart ve hatta babayı sana hatırlatırdım. Sonra yazdığın mektuba 27-3-1980 tarihini atmışsın ve mektup 2 3 4.1980 tarihinde Postaya verilmiş. Yani yazdığından 27 gün sonra. Bu da babayı ihmal ettiğinin kanıtı.

ANKARA

Sevgili Babacığım; 27-3-1980

Neyse bunları bırakalım simdi.

Seni ne kadar özledim bir bilsen. Bazen odamda

duvarda asılı resimine bakıp bakıp hasret gideriyorum ve kendi kendime ağlıyorum. Metin az kaldı" diyorum. Bir kaç ay sonra kızımı bol bol kucaklayıp öpeceğim.

Şu günlerde yazılı sınavlara hazırlıkla meşgulüm. Ankara'ya temmuz'da geleceğim ve seni alıp Bodrum'a gideceğim. Orada bir ay birlikte olacağız. bol bol denize gireriz. Şimdiden günleri sayıyorum.

Canım kızım nasılsın, hayatından memnun musun? Bir sıkıntın varsa bana yaz. Çaresini bulmaya çalışalım. Yazıp diye bir göz kör rehberlik hocan varmış galiba. O senin bazı sıkıntılarını aldığını söylüyormuş. Haber bana buraya Bingöl'e kadar geldi. Çok üzüldüm, bir bana yazmıyorsun? Baba-kız dertleşemezmiyiz? Beni niye kendinden bu kadar uzakta tutuyorsun?

Mektubu burada bitiriyorum. Seni hasretle öperim. Az kaldı. Yine beraber olacağız. Delilen gibi gülüp eğleneceğiz. canım kızım benim. Şimdilik hoşçakal

Baban

14.5.1980
BİNGÖL

Sevgili kızım;

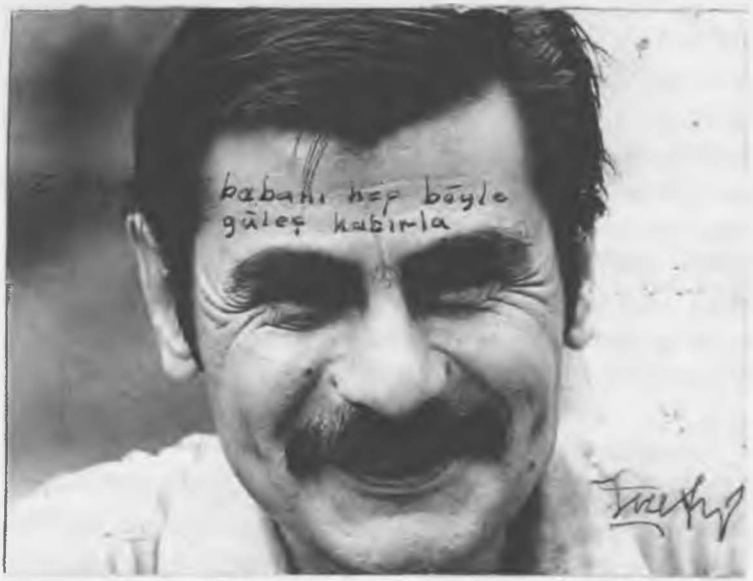
Mektubunu aldım ve çok sevindim. Sana oldukça kızgın ve kırgındım. Çünkü senden iki aydır hiçbir haber çıkmadı. Ben de sana sitem dolu bir telgraf çektim. Telgraftan bir gün sonra mektubun geldi. Mektupta derslerinin sıkışık olduğunu, bana yazmak için vakit bulamadığını söylüyorsun. İnsan iki satır yazmak için hiç vakit bulamaz mı? Tabii babanın doğum gününü de bu arada unuttun. Kırk yaşına giren baba Bingöl'de senden haber ve tebrik bekledi durdu. Ben annenin yerinde olsaydım 14 Mart'ı ve balık babayı sana hatırlatırdım. Sonra yazdığın mektuba 27.3.1980 tarihini atmışsın ve mektup 23.4.1980 tarihinde postaya verilmiş. Yani yazıldığından 27 gün sonra. Bu da babayı ihmal ettiğinin kanıtı.

Neyse bunları bırakalım şimdi.

Seni ne kadar özledim bir bilsen. Başucumda duvarda asılı resmine bakıp bakıp hasret gideriyorum ve kendi kendime "dayan Metin az kaldı" diyorum. "Bir buçuk ay sonra kızını bol bol kucaklayıp öpersin."

Şu günlerde yazılı okumakla meşgulüm. Ankara'ya temmuzda geleceğim ve seni alıp Bodrum'a gideceğim. Orada bir ay birlikte oluruz. Bol bol denize gireriz. Şimdiden günleri sayıyorum.

Canım kızım nasılsın, hayatından memnun musun? Bir sıkıntın olursa bana yaz. Çaresini bulmaya çalışalım. Yusuf diye bir gözü kör bir rehberlik hocan varmış galiba. O senin

babanı hep böyle
güleç kabirle

bazı sıkıntıların olduğunu söylüyormuş. Haber bana buraya Bingöl'e kadar geldi. Çok üzüldüm. Niçin bana yazmıyorsun? Baba-kız dertleşemez miyiz? Beni niye kendinden bu kadar uzakta tutuyorsun?

Mektubu burada bitiriyorum. Seni hasretle öperim. Az kaldı. Seninle yine beraber olacağız. Deliler gibi gülüp eğleneceğiz. Canım kızım benim. Şimdilik hoşçakal.

Baban

Sevgili kızım; bir kanem;

Bilsen seni nekadar özledim. Okul odamda başucumda asılı resmine bakıp bakıp içleniyorum. Ama ne yapalım dünya bu. Hasret de, ayrılık da. var içinde. Ne çıkarsa bahtına. Süheylâ hanımın yarım kalmış lâneti fransızca öğretmeni Esat bey'den sonra felsefe öğretmeni Metin beyin başında dolaşıyor. Bu iki upak-tepak çelebi adam ellerinde rakı kadehi bir okul odasında karşılıklı içiyorlar sanki. Neyse bunları bırakalım şimdi.

Sevgili kızım birlikte olacağımız günler yaklaştı. Temmuz'da seninle olacağım. Ne yapıp yapıp Ankara'ya kendimi tayin ettirmeye bakacağım. Böylece senden hiç ayrı kalmayacağım. Senin sorunlarınla yakından ilgileneceğim. Bu yolda evlenmeyi bile göze aldım. Senin için bir ev kurup, birdüzen tutturacağım. Babanı gelip görebileceğin bir ev olmalı senin. Böyle-sen orada ben burda, koca dağlar aramızda-olmuyor. Bunun bir çaresini bulmak lâzım.

Canım kızım şimdilik bankada 10.000 liram var. Haziran maşımdan bir 5000 lira ayırırsam eder 15.000 lira. Temmuz maaşımda alıp gelirsem 25.000 lira bir param olacak. Yani sana rahat bir yaz tatili yaptırabileceğim. Şimdiden Temmuz ayını iple çekiyorum. Beni bekle. ve geçireceğimiz güzel günleri düşle. Beni aklından çıkarma. Bunu bilirsem her türlü güçlüğü göğüslerim. Senin sevgin beni herşeyden korur. Babanı çok sev bir kanem. Şimdilik hoşçakal benim akıllı kızım. Kendini sakın üzme.

Metin

4.6.1980
BİNGÖL

Sevgili kızım; bir tanem;

Bilsen seni ne kadar özledim. Otel odamda başucumda asılı resmine bakıp bakıp içleniyorum. Ama ne yapalım dünya bu. Hasret de, ayrılık da var içinde. Ne çıkarsa bahtına. Süheylâ Hanım'ın yarım kalmış lâneti Fransızca öğretmeni Esat Bey'den sonra felsefe öğretmeni Metin Bey'in başında dolaşıyor. Bu iki ufak-tefek çelebi adam ellerinde rakı kadehi bir otel odasında karşılıklı içiyorlar sanki. Neyse bunları bırakalım şimdi.[1]

Sevgili kızım birlikte olacağımız günler yaklaştı. Temmuz'da seninle olacağım. Ne yapıp yapıp Ankara'ya kendimi tayin ettirmeye bakacağım. Böylece senden hiç ayrı kalmayacağım. Senin sorunlarınla yakından ilgileneceğim. Bu yolda evlenmeyi bile göze aldım. Senin için bir ev kurup, bir düzen tutturacağım. Babanı gelip görebileceğin bir ev olmalı senin. Böyle –sen orada ben burda, koca dağlar aramızda– olmuyor. Bunun bir çaresini bulmak lâzım.

Canım kızım şimdilik bankada 10.000 liram var. Haziran maaşımdan bir 5000 lira ayırırsam eder 15.000 lira. Temmuz maaşımı da alıp gelirsem 25.000 lira bir param olacak. Yani sana rahat bir yaz tatili yaptırabileceğim. Şimdiden Temmuz ayını iple çekiyorum. Beni bekle ve geçireceğimiz güzel günleri düşle. Beni aklından çıkarma. Bunu bilirsem her türlü güçlüğü göğüslerim. Senin sevgin beni herşeyden korur. Babanı çok sev bir tanem. Şimdilik hoşçakal benim akıllı kızım. Kendini sakın üzme.

---

1 Mektupta bahsi geçen Esat Bey Metin Altıok'un ayrıldığı eşi, Zeynep'in annesi Füsun Akatlı'nın dedesidir. Şair ayrılıklarının sebebini aileye atfederek sitem ediyor. Metin Altıok'un bahsettiği Esat Bey aynı zamanda Tomris Uyar'ın *Metal Yorgunluğu* isimli öyküsünün kahramanıdır.

Garip kuşum, sevgili kızcağızım;
Önce selâm ederim. Yazmakta geciktiğim için beni bağışla. Hoş buraya geleli henüz üç gün oldu ama, gelir gelmez de yazabilirdim. Ama yazamadım işte. Şimdi de güçlükle yazabiliyorum. Yazıdan da anlayabileceğin gibi ellerim par par titriyor. Yani üç gün sana düzenli bir mektup yazabilmek için bekledim. Ama baktım ki ellerin düzelecceği yok titrek de olsa yazı, yine de seni habersiz komayayım dedim. Ankara'daki anlaşmamıza bağlı kalarak işte sana bu seçer önce ben yazıyorum.

Erken olmuş yemişim, dalımın yaralısı;
Ben yine Bingöl'de eski otel odamda yalnızlığımı zıvıt gibi sağa sola bulaştırarak kışa hazırlanıyorum. Çünkü burada ne atkestaneleri; pıtrak gibi yumrularını çatlatarak sokaklara kahverengi lekeler saçan alçak gönüllü atkestaneleri, ne de Beğül'ün sarı yapraklarla donanmış, bir simitçi tablasına benzeyen susam dolu bahçesi var. Yani anlayacağın o güzelim sonbahar yok. Yazdan sonra kış hepsi bu kadar. Ama yine de bir yolunu bulup ödül töreninden sonra gelip seninle Kasım ortaları Ankara'da birlikte olmayı ölesiye istiyorum.

Hatırlar/mısın seninle bir vakitler ceplerimize sarı yapraklar doldurmuş evde onları ulu ile birbirlerine yapıştırarak bahar kapısı için bir sonbahar örtüsü yapmıştık.

4.9.1980
BİNGÖL

Garip kuşum, sevgili kızcağızım;

Önce selâm ederim. Yazmakta geciktiğim için beni bağışla. Hoş buraya geleli henüz üç gün oldu ama, gelir gelmez de yazabilirdim. Ama yazamadım işte. Şimdi de güçlükle yazabiliyorum. Yazıdan da anlayabileceğin gibi ellerim par par titriyor. Yani üç gün sana düzenli bir mektup yazabilmek için bekledim. Ama baktım ki ellerin düzeleceği yok titrek de olsa yazı, yine de seni habersiz komayayım dedim. Ankara'daki anlaşmamıza bağlı kalarak işte sana bu sefer önce ben yazıyorum.

Erken olmuş yemişim, dalımın yaralısı;

Ben yine Bingöl'de eski otel odamda yalnızlığımı zift gibi sağa sola bulaştırarak kışa hazırlanıyorum. Çünkü burada ne atkestaneleri; pıtrak gibi yumrularını çatlatarak sokaklara kahverengi lekeler saçan alçak gönüllü atkestaneleri, ne de Begül'ün sarı yapraklarla donanmış, bir simitçi tablasına benzeyen susam dolu bahçesi var. Yani anlayacağın o güzelim sonbahar yok. Yazdan sonra kış, hepsi bu kadar. Ama yine de bir yolunu bulup ödül töreninden sonra gelip seninle Kasım ortaları Ankara'da birlikte olmayı ölesiye istiyorum.

Hatırlar mısın seninle bir vakitler ceplerimize sarı yapraklar doldurmuş, evde onları uhu ile birbirlerine yapıştırarak bakır tepsi için bir sonbahar örtüsü yapmıştık.

günlerce durmuştu tepsinin üstünde bozulmadan. Kısmetse yine diyelim. Ama ben bu sefer sadece toplamaya varım. Yapıştırmak senin işin, tepsiye sermekte. Çünkü ben artık son olaylardan sonra evinize girmem.

Sevgili kızım, biriciğim - iki kadeh parlatınca yazı nasıl düzeldi bak- Bu ay oldukça sıkıntı içindeyim. İzmir'de sana vadettiğim her ay 2000 T.L yı bu ay gönderemeyeceğim. Biliyorsun ağustos ayı maaşım postada kaldı. O maaş dönünce fazlasıyla telâfi ederim. Ne yapalım posta idaresinin azizliğine uğradık. Buraya gelince mesele ortaya çıktı. Postahanede bizim teli çeken kadın veya erkek 222. Sokağı 22. sokak yapmış. Buradaki mutemet de tabii parayı 22. Sokağa göndermiş. İşte bu kadar basit. Basit ama olan bize oldu o başka. Şimdi bekle babam bekle. Neyse salık olsun. Ne yapalım.

Nar çiçeğim; burada yaşamımı ayakta tutan iki temel direk var. Önce sen, sonra şiir. Seni çok seviyorum bunu bil. Kıramız derya-deniz de olsa, sıra dağlar da en ufak bir sıkıntında asar gelirim. Hep babamın var olduğunu bilerek yaşa. Bingöl dağlarının tepesinde oraya nereden geldiği bilinmeyen bir pars iskeleti de olsa...

Canım!

Günlerce durmuştu tepsinin üstünde bozulmadan. Kısmetse yine diyelim. Ama ben bu sefer sadece toplamaya varım. Yapıştırmak senin işin, tepsiye sermek de. Çünkü ben artık son olaylardan sonra evinize girmem.

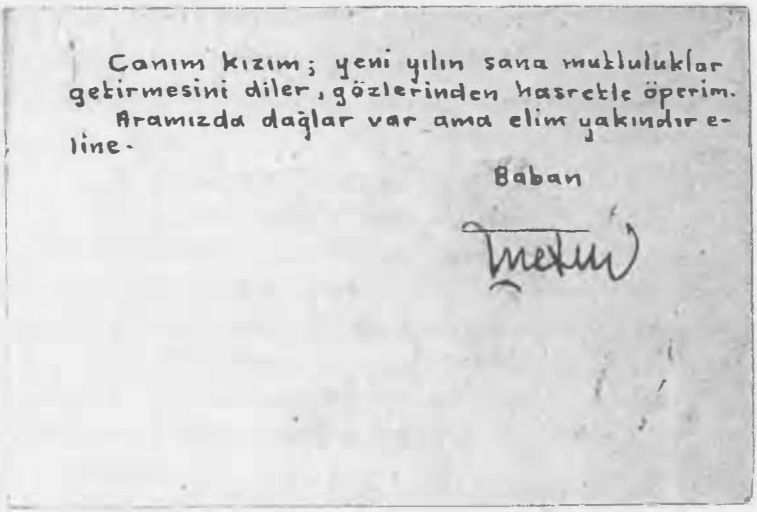
Sevgili kızım, biriciğim –iki kadeh parlatınca yazı nasıl düzeldi bak– Bu ay oldukça sıkıntı içindeyim. İzmir'de sana vaat ettiğim her ay 2000 TL'yi bu ay gönderemeyeceğim. Biliyorsun ağustos ayı maaşım postada kaldı. O maaş dönünce fazlasıyla telâfi ederim. Ne yapalım posta idaresinin azizliğine uğradık. Buraya gelince mesele ortaya çıktı. Postahanede bizim teli çeken kadın veya erkek kimse 222. sokağı 22. sokak yapmış. Buradaki mutemet de tabii parayı 22. sokağa göndermiş. İşte bu kadar basit. Basit ama olan bize oldu o başka. Şimdi bekle babam bekle. Neyse sağlık olsun. Ne yapalım.

Nar çiçeğim; burada yaşamımı ayakta tutan iki temel direk var. Önce sen, sonra şiir. Seni çok seviyorum bunu bil. Aramız derya-deniz de olsa, sıra dağlar da en ufak bir sıkıntıda aşar gelirim. Hep babanın var olduğunu bilerek yaşa. Bingöl dağlarının tepesinde oraya nereden geldiği bilinmeyen bir pars iskeleti de olsa...

Canım!

Metin Altıok'un kendi çizdiği desenden
kartla gönderdiği yeni yıl tebriği.

Canım kızım; yeni yılın sana mutluluklar
getirmesini diler, gözlerinden hasretle öperim.
Aramızda dağlar var ama elim yakındır e-
line.

Baban

Metin

Metin Altıok'un Zeynep için Pertev Naili Boratav'ın *Az Gittik Uz Gittik* isimli, masallardan oluşan kitabında *Tilki* isimli masala çizdiği desen.

Sevgili kızım;

Kaç zamandır sana yazamadım bağışla. Ankara'da da arıyamadım. Zaten çok az kalabildim. Sıkı yönetim dolayısıyla benim ödül törenim yapılamadı. Onun için seni alamadım. Doğdoğru Bingöl'e döndüm. Gideceğim gün seni okulundan aradım. Ama Yusuf öğretmenin bana senin 2 B sınıfında olduğunu söylemişti, ben de seni orada aradım ve bulamadım. Böylece giderken görüşemedik. Buraya geldiğim zaman da 29 ekim bayramı dolayısıyla beni görevlendirdiler. Şiir seçmek, öğrencileri çalıştırmak derken bir türlü sana yazacak fırsatı bulamadım. Her gün yedi saat ayaktaydım. Akşamları eve külçe gibi geliyordum. Üstüne, bunlar yetmiyormuş gibi - bak bu çok komik - benim bakır kaplar ve taş heykelcikler yüzünden otel odamda yapılan arama sonucu tarihi eser kaçakçılığı suçlamasıyla gözaltına alındım. Benim bakır kaplar ve ana tanrıça (Kibele) heykelleriyle jandarma kışlasında nefes tüketttim. Tabii sinirlerim çok bozuldu. Eş, dost ve ben "yahu bunlardan herkesin evinde var" dedikse de anlatamadık. Şimdi otel odamda sana yazıyorum. Yani serbestim. Ama savcılıkta muamele sürüyor. Bilirkişi bulacaklar. Bilirkişinin vereceği raporu bekliyorum.

7.10.1980
BİNGÖL

Sevgili kızım;

Kaç zamandır sana yazamadım bağışla. Ankara'da da arayamadım. Zaten çok az kalabildim. Sıkıyönetim dolayısıyla benim ödül törenim yapılamadı. Onun için seni alamadım. Dosdoğru Bingöl'e döndüm. Gideceğim gün seni okulundan aradım. Ama Yusuf öğretmenin bana senin 2B sınıfında olduğunu söylemişti, ben de seni orada aradım ve bulamadım. Böylece giderken görüşemedik. Buraya geldiğim zaman da 29 Ekim bayramı dolayısıyla beni görevlendirdiler. Şiir seçmek, öğrencileri çalıştırmak derken bir türlü sana yazacak fırsatı bulamadım. Her gün yedi saat ayaktaydım. Akşamları eve külçe gibi geliyordum. Üstüne; bunlar yetmiyormuş gibi –bak bu çok komik– benim bakır kaplar ve taş heykelcikler yüzünden otel odamda yapılan arama sonucu tarihi eser kaçakçılığı suçlamasıyla gözaltına alındım. Benim bakır kaplar ve ana tanrıça (Kibele) heykelleriyle jandarma kışlasında nefes tükettim. Tabii sinirlerim çok bozuldu. Eş, dost ve ben "yahu bunlardan herkesin evinde var" dedikse de anlatamadık. Şimdi otel odamda sana yazıyorum. Yani serbestim. Ama savcılıkta muamele sürüyor. Bilirkişi bulacaklar. Bilirkişinin vereceği raporu bekliyorum.

Metin Altıok'un mektubunda bahsettiği, tarihi eser kaçakçılığıyla suçlanmasına neden olan, kendi yaptığı Kibele heykelleri.

Zeynepciğim ne komik değil mi? Gülermisin, ağlar mısın? Bilir kişi ne bilir?

üstelik senin Tunalı Hilmi'den alıp bana hediye ettiğin bakır tabak da şu anda gözaltında. Ama hiç birini onlara bırakmayacağım. Şu ödül başıma çok işler açtı. Gazetelerde çıkan yazılar bu dönemde bu küçük kentte şimşekleri başıma çekti. Velhasıl Bingöl metin Altıok adıyla çınlıyor. Aslında keyifleniyorum ha!

Zeynepciğim canım kızım bütün bunlardan sonra sanırım beni bağışlarsın bundan sonra sana geciktirmeden mektuplar yazacağım. Evrensel galeriyle bir sergi anlaşmam oldu kış içinde açılacak çok güzel resimler yaptım. Ama ne şiir ne de resim hayatında senin eksikliğini gideremiyor. Bazen kilimanyaro'nun tepesinde bir pars olmak isteği bende kuvvetleniyor. Kitabım bitti bitecek, iyi gidiyor.

Şubat tatilinde mutlaka beraber olacağız ve seninle belki de İstanbul'a gideceğiz seni hasretle kucaklarım, biriciğim.

Zeynepciğim ne komik değil mi? Güler misin, ağlar mısın? Bilirkişi ne bilir?

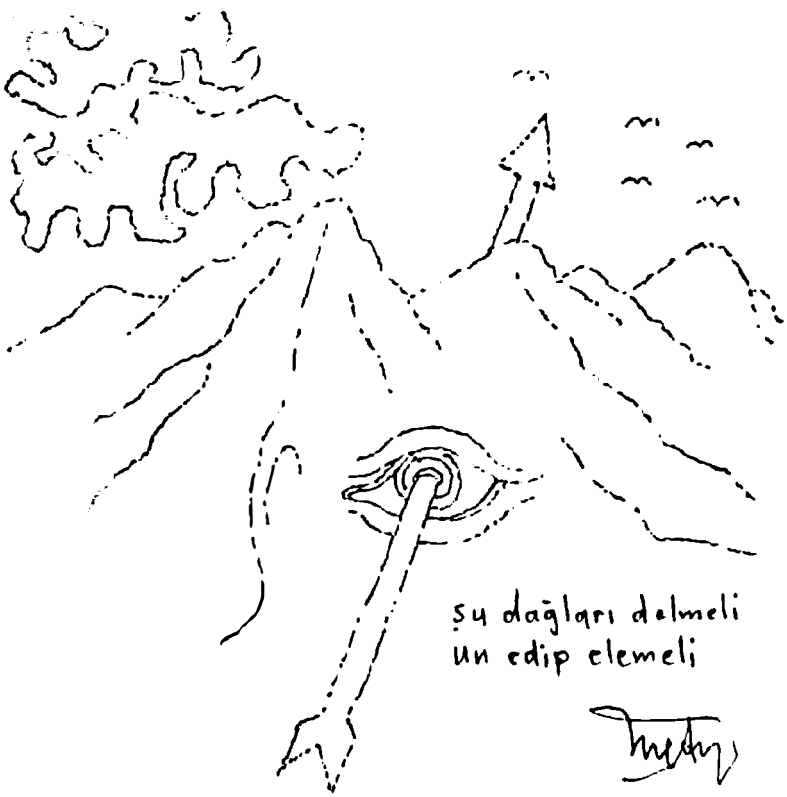
Üstelik senin Tunalı Hilmi'den alıp bana hediye ettiğin bakır tabak da şu anda gözaltında. Ama hiçbirini onlara bırakmayacağım. Şu ödül başıma çok işler açtı. Gazetelerde çıkan yazılar bu dönemde bu küçük kentte şimşekleri başıma çekti. Velhasıl Bingöl Metin Altıok adıyla çınlıyor. Aslında keyifleniyorum ha!

Zeynep'ciğim canım kızım bütün bunlardan sonra sanırım beni bağışlarsın. Bundan sonra sana geciktirmeden mektuplar yazacağım. Evrensel galeriyle bir sergi anlaşmam oldu. Kış içinde açılacak, çok güzel resimler yaptım. Ama ne şiir ne de resim hayatımda senin eksikliğini gideremiyor. Bazen Kilimanjaro'nün tepesinde bir pars olmak isteği bende kuvvetleniyor. Kitabım bitti bitecek, iyi gidiyor.

Şubat tatilinde mutlaka beraber olacağız ve seninle belki de İstanbul'a gideceğiz. Seni hasretle kucaklarım, biriciğim.

Ha sunu da söyleyeyim Nebahatla evlendim. O da Bingöle geliyor. Böylece burada bir evim olacak. Kışı ve karı otel odasında geçirmeyeceğim.

Baban

Ha şunu da söyleyeyim. Nebahat'la evlendim. O da Bingöl'e geliyor. Böylece burada bir evim olacak. Kışı ve karı otel odasında geçirmeyeceğim.

Baban

Sevgili kızcağızım; gözlerinden öperim. Yazdığın mektubu aldım. Tarifsiz sevindim. Ben de sana mektubumu almadan önce uzunca bir mektup yazıp göndermiş. Bingöl'de başımdan geçen komik olayları anlatmıştım. Senden henüz cevap gelmedi. Mektubumu almaman ihtimalini düşünerek işte yine yazıyorum.

Önce hava durumu; soğuk! Dağlar kar içinde, ama kente henüz yağmadı. Eli kulağında dır. Şu kasım ayını karsız bir çıkarsak diyoru ve sabırsızlıkla görüşeceğimiz Şubat ayını bekliyorum.

Sonra özel, kişisel durum, belirsiz! Üç oda bir salon, okula yakın 3000 Liraya bir ev tuttum. Okuldan bir sünger, yatak, yorgan, battaniye taşıdım bir odada elektrik sobasıyla sıcaklık idare ediyorum. Nebahat'in tayini henüz gerçekleşmedi. Aina Aralık ayı için izin almış. Eşyaları simdiden göndermek çabasında. Koltuklar, kanepeler, diğer eşyalar ve televizyona trenle yollamayı düşünüyor. Hele ev düzeni bir kurulsun bayağı keyiflenecegim. Bilirsin ben evcilimdir ve televizyon seyretmeyi entellektüel züppelerin dışında olduğundan çok severim. Evi yerleştirdiğimizde kimbilir belki ara tatilinde sen de bir haftalığına gelir Bingöl City'i görürsün. Ha sunu da söyleyeyim. İçinde senin bana doğum günüm için aldığın bakır tabak da olduğu halde bütün kaplarımı geri aldım. Hem de şeke şeke ve alay ede ede.

Biricigim beni merak etme. Bıbırık taş gibi ayakta. Hem de okuldaki sarılık salgınına karşın. Sağlığını yerinde. Önce merhaba

26.11.1980
BİNGÖL

Sevgili kızcağızım; gözlerinden öperim. Yazdığın mektubu aldım. Tarifsiz sevindim. Ben de sana mektubunu almadan önce uzunca bir mektup yazıp göndermiş, Bingöl'de başımdan geçen komik olayları anlatmıştım. Senden henüz cevap gelmedi. Mektubumu almaman ihtimalini düşünerek işte yine yazıyorum.

Önce hava durumu; soğuk! Dağlar kar içinde, ama kente henüz yağmadı. Eli kulağındadır. Şu Kasım ayını karsız bir çıkarsak diyorum ve sabırsızlıkla görüşeceğimiz Şubat ayını bekliyorum.

Sonra özel, kişisel durum; belirsiz! Üç oda bir salon, okula yakın 3000 liraya bir ev tuttum. Okuldan bir somya, yatak, yorgan, battaniye taşıdım, bir odada elektrik sobasıyla şimdilik idare ediyorum. Nebahat'in tayini henüz gerçekleşmedi. Ama Aralık ayı için söz almış. Eşyaları şimdiden göndermek çabasında. Koltuklar, kanepeler, diğer eşyalar ve televizyonu trenle yollamayı düşünüyor. Hele ev düzeni bir kurulsun bayağı keyifleneceğim. Bilirsin ben evcilimdir ve televizyon seyretmeyi entelektüel züppelerin dışında olduğumdan çok severim. Evi yerleştirdiğimizde kimbilir belki ara tatilinde sen de bir haftalığına gelir, Bingöl City'i görürsün. Ha şunu da söyleyeyim. İçinde senin bana doğum günüm için aldığın bakır tabak da olduğu halde bütün kaplarımı geri aldım. Hem de söke söke ve alay ede ede.

Biriciğim beni merak etme. Baba taş gibi ayakta. Hem de okuldaki sarılık salgınına karşın. Sağlığım yerinde. Önce merkez orta okulunda başladı. Bize de geçti. Üç, dört vaka görüldü. Sağlık ekipleri önlem aldılar. Tabii ben umursamıyorum. Olay abartılmış bir durumda. Ama tedbiri de elden bırakmı-

okula okulunda başladı. Grev de geçti. Üç-dört vaka görüldü. Sağlık ekipleri önlem aldılar. Tabii ben umursamıyorum. Olay abartılmış bir durumda. Ama tedbirli de elden bırakmıyorum. Dahilen (içerde) alkol, hariçen (sürerde) alkol. Sloganımız; yaşasın alkol. Burada hiçbir seyin önemi yok. İ.R'dan başka. Sahi İ.R'ı kim vurdu yahu! Adam kim vurduğunu bile aydınlatamıyor. Aslında ben Kristin'den ayrılmak istemiyordum. Yazık oldu güzelim kızcağıza. Bunu sonra konuşma İ.R.lar ölmez ve de kimse yerde kalmayacak. Sahi Cavit Orhan Tütengil kim vurdu? İşte bunu kimse bilmiyor ve merak da etmiyor. Bak Tütengil gibilerinin kanı yerde kalmaya mahkûmdur.

Canım kızım, sana bundan sonra ürkekli yazacağım. Sendeyde cevap bekliyorum. Gözlerinden öper seni hasretle kucaklarım. Canım benim.

Sana buradan Bingöl'den bir kitapla geleceğim. Bingöl'e bir ziyaretçiyle yeni şiir kitabım güzel dünya yayınlanacak. "Küçük Tragedyalar". Boş bir sayfa ve üstünde bir cümle; "Kızım Zeynep için" ve kenarı sayfada bir alıntı:

> "Kilimanjaro 6500 metre yüksek Likke Afrika'nın en yüksek tepesidir... Batı doruğuna yakın bir yerde, kurumuş ve donmuş bir batı iskeleti vardır. Bu kadar yüksek Likke o batı ne arıyormuş? Buna kimse akıl erdirmiyor."
>
> ERNEST HEMINGWAY
>
> 'Kilimanjaro'nun Karları'

Hoşçakal gülüm. Şimdilik

Babaan

yorum. Dahilen (içerek) alkol, haricen (sürerek) alkol. Sloganımız; yaşasın alkol. Burada hiçbir şeyin önemi yok. J.R'dan başka. Sahi J.R'ı kim vurdu yahu! Adam kim vurduya bile gidemedi. Aslında ben Krıstin'den ummazdım. Yazık oldu güzelim kızcağıza. Ama şunu unutma J.R.lar ölmez ve de kanı yerde kalmayacak. Sahi Cavit Orhan Tütengil'i kim vurdu? İşte bunu kimse bilmiyor ve merak da etmiyor. Bak Tütengil gibilerinin kanı yerde kalmaya mahkûmdur.

Canım kızım; sana bundan sonra sürekli yazacağım. Senden de cevap bekliyorum. Gözlerinden öper seni hasretle kucaklarım. Canım benim.

Sana buradan Bingöl'den bir kitapla geleceğim. Büyük bir olasılıkla yeni şiir kitabım güze doğru yayınlanacak "Küçük Tragedyalar". Boş bir sayfa ve üstünde bir cümle; "Kızım Zeynep için" ve karşı sayfada bir alıntı:

> "Kilimanjaro 6500 metre yükseklikte Afrika'nın en yüksek tepesidir... Batı doruğuna yakın bir yerde, kurumuş ve donmuş bir pars iskeleti vardır. Bu kadar yükseklikte o pars ne arıyormuş? Buna kimse akıl erdiremiyor."
>
> ERNEST HEMINGWAY
> *Kilimanjaro'nun Karları*

Hoşçakal gülüm, şimdilik.

Baban

Sevgili kızım, benim biricik meleğim;

Mektubunu bugün aldım. Sen ayın dokuzunda yazmışsın benim elime on gün sonra geçti. Bu mektubu da herhalde on gün sonra alırsın. Yani geciktirmeden, muntazaman yazışsak bile yirmi günde bir kağıt sayfalarında hasret giderebileceğiz. Bunu şunun için söylüyorum; ne yazık ki mektuplarımız kanatlanıp bir kuş olup uçmuyor. Aramızda yıkılası dağlar var. Ben burada bir atıya sürgünüm. Hasretin canıma yetti. Ama ne yaparsın eninde sonunda ekmek parası işte. Kimse kimseye boşa lokma vermiyor. Geçim derdi insanları ordan oraya savuruyor. Babayı çocuktan, karıyı kocadan ayırıyor. Ben ister miydim buralarda senden ayrı kalayım? Ama ne yapayım; kolum kanadım kırık. Yine de üzülme sen. Az sabret önümüz yaz. Elbet birbirimize kavuşacağız. Bol bol konuşup hasret gidereceğiz. Bu yıl Bodrum projemizi mutlaka gerçekleştireceğiz. Birlikte güzel günler geçireceğiz.

Sevgili yavrum, Nebahat seni Ankara'da görmüş. Ona tatilde belki de bir yere gideceğinizi Akara'da olmaya bileceğinizi söylemişsin. Durumu bana bildireceğini de eklemişsin. Ben burada senden haber bekledim durdum. Seni göremeyecek olduktan sonra gelmemin ne anlamı olurdu? Ama senden hiç bir haber çıkmadı. Ben de gelmekten vazgeçtim. Yoksa ne yapar yapar mutlaka gelirdim. Yani bu konuda suç senin. Ben seni nasıl görmezlik edebilirim. Neyse kısmet değilmiş. İnan ki çok üzüldüm. Okullar açıldı. Artık yazı beklemekten başka çare yok. Ama belli olmaz. Bakarsın bir yolunu bulur iki üç gün de olsa kaçar gelirim. Çünkü seni çok özledim.

19 Şubat 1981
BİNGÖL

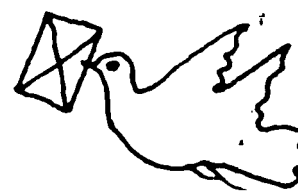
Sevgili kızım, benim biricik meleğim;

Mektubunu bugün aldım. Sen ayın dokuzunda yazmışsın benim elime on gün sonra geçti. Bu mektubu da herhalde on gün sonra alırsın. Yani geciktirmeden, muntazaman yazışsak bile yirmi günde bir kâğıt sayfalarında hasret giderebileceğiz. Bunu şunun için söylüyorum; ne yazık ki mektuplarımız kanatlanıp bir kuş olup uçmuyor. Aramızda yıkılası dağlar var. Ben burada bir acıya sürgünüm. Hasretin canıma yetti. Ama ne yaparsın eninde sonunda ekmek parası işte. Kimse kimseye boşa lokma vermiyor. Geçim derdi insanları oradan oraya savunuyor. Babayı çocuktan, karıyı kocadan ayırıyor. Ben ister miydim buralarda senden ayrı kalayım? Ama ne yapayım; kolum kanadım kırık. Yine de üzülme sen. Az sabret önümüz yaz. Elbet birbirimize kavuşacağız. Bol bol konuşup hasret gidereceğiz. Bu yıl Bodrum projemizi mutlaka gerçekleştireceğiz. Birlikte güzel günler geçireceğiz.

Sevgili yavrum, Nebahat seni Ankara'da görmüş. Ona tatilde belki de bir yere gideceğinizi Ankara'da olmayabileceğinizi söylemişsin. Durumu bana bildireceğini de eklemişsin. Ben burada senden haber bekledim durdum. Seni göremeyecek olduktan sonra gelmemin ne anlamı olurdu? Ama senden hiçbir haber çıkmadı. Ben de gelmekten vazgeçtim. Yoksa ne yapar yapar mutlaka gelirdim. Yani bu konuda suç senin. Ben seni nasıl görmezlik edebilirim. Neyse kısmet değilmiş. İnan ki çok üzüldüm. Okullar açıldı. Artık yazı beklemekten başka çare yok. Ama belli olmaz. Bakarsın bir yolunu bulur iki üç gün de olsa kaçar gelirim. Çünkü seni çok özledim.

Senden de böyle uzun ve düzenli mektuplar bekliyorum. Garip babanı habersiz bırakma. Beni unutma biriciğim.

Seni çok seven baban

Metin Altıok'un 26 Kasım 1980 tarihli mektubunda bahsettiği *Küçük Tragedyalar* kitabının kapağı ve kızına ithafı.

7.4.1981

Zeynepciğim, sevgili kızım; ne mutlu bana bugün senden bir mektup, bir de doğum günü kartı aldım. Postakutusunda iki mektup birden, ve hele ikisi de senden olunca ne kadar sevindiğimi bilemezsin. Gerçi doğum günümü kutlayan kartın 10 Mart'ta yazılıp, 31 Mart'ta mektupla birlikte postaya verilmesi dikkatimi çekmedi değil ama olsun, ne önemi var. Kutlamak inceliğini göstermissin ya bu benim için yeter de artar bile. Hem günümüzde insanın herşeye ve her yere zamanında yetişmesi inanılmaz. Bunca olay içerisinde, hayat coşkunca akarken geçikmek insan için öyle olağan ki, bunu benim yaşıma gelince daha iyi anlarsın. Önemli olan geç kalmak değil yarışa devam edebilmektir. Inatçı takipçisi olmakkır hayatın.

Sevgili yavrum; Ankara'da havaların iyi gittiğini yazıyorsun. Şimdi nasıl bilmem. Ama burada bahar bile geçikti. Sulusepken pis bir kar ve soğuk. Hemde Nisan ayında. Ne olursa olsun yine de yaz gelecek, göreceksin. Şimdiden birlikte geçireceğimiz Temmuz ayını düşlemeye başladım. Seni nekadar özledim bilemezsin. Nasıl da büyümüş, koca kız olmuşsundur. Benim akıllı kızım; derslerine iyi çalış, bükünlemeye kalma, olur mu? Ben bu yıl orta ikilerin resim derslerine giriyorum. Senin yaşında öğrencilerim var. Onlarla ilgilenirken hep seni düşünüyorum. Onlara senden söz ediyorum, resmini gösteriyorum. Onlar seni tanımadan seviyorlar. Ben de onları seviyorum senin adına. Bilsen nasıl zavallı, nasıl fakir çocuklar. Morarmış ellerle geliyorlar okula, üstlerinde bir önlükle ve resim yapmaya çalışıyorlar.

7.4.1981
BİNGÖL

Zeynepciğim, sevgili kızım; ne mutlu bana bugün senden bir mektup, bir de doğum günü kartı aldım. Posta kutusunda iki mektup birden ve hele ikisi de senden olunca ne kadar sevindim bilemezsin. Gerçi doğum günümü kutlayan kartın 10 Mart'ta yazılıp, 31 Mart'ta mektupla birlikte postaya verilmesi dikkatimi çekmedi değil ama olsun, ne önemi var. Kutlamak inceliğini göstermişsin ya bu benim için yeter de artar bile. Hem günümüzde insanın herşeye ve her yere zamanında yetişmesi inan ki olanaksız. Bunca olay içerisinde, hayat coşkunca akarken gecikmek insan için öyle olağan ki, bunu benim yaşıma gelince daha iyi anlarsın. Önemli olan geç kalmak gecikmek değil yarışa devam edebilmektir. İnatçı takipçisi olmaktır hayatın.

Sevgili yavrum; Ankara'da havaların iyi gittiğini yazıyorsun. Şimdi nasıl bilmem. Ama burada bahar bile gecikti. Sulusepken pis bir kar ve soğuk. Hem de Nisan ayında. Ne olursa olsun yine de yaz gelecek, göreceksin. Şimdiden birlikte geçireceğimiz Temmuz ayını düşlemeye başladım. Seni ne kadar özledim bilemezsin. Nasıl da büyümüş, koca kız olmuşsundur. Benim akıllı kızım; derslerine iyi çalış, bütünlemeye kalma, olur mu? Ben bu yıl orta iki'lerin resim derslerine giriyorum. Senin yaşında öğrencilerim var. Onlarla ilgilenirken hep seni düşünüyorum. Onlara senden söz ediyorum, resmini gösteriyorum. Onlar seni tanımadan seviyorlar. Ben de onları seviyorum senin adına. Bilsen nasıl zavallı, nasıl fakir çocuklar. Morarmış ellerle geliyorlar okula, üstlerinde bir önlükle ve resim yapmaya çalışıyorlar.

Canım; bana, eğer varsa yeni çekkirdiğin bir fotoğrafını gönder olurmu? Bendeki eskidi; nerdeyse iki yıllık. Onu şimdi olduğu gibi cekemin sol iç cebinde kimliğimin arasında hep yanımda taşıyacağım. Çıkarıp çıkarıp bakacağım her gün.

Biriciğim; mektuplarını defalarca okuyorum. Senden mektup almak benim için büyük bir sevinç kaynağı oluyor. Gönderdiğin kartı da çok sevdim. Nasıl da uğraşarak, ne güzel çiçekler yapmışsın, ellerine sağlık. Şu anda masamın üstünde duruyor. O kurt köpeğini pek sevmedim ama, çiçeklere bayıldım. Babanın 40. yaş gününe elbette çok çiçek gerekirdi. Doğum günüm olan 14 Mart gecesi Ankara'dan bir telgraf geldi. Kara Emel'den. Bizim Emel bir vefa örneği olarak unutmamış beni. Çok duygulandım. Telefon Nosu: 274444, ev; 299658, iş. Lütfen teşekkürlerimi, saygılarımı ilet.

Canım kızım; şimdilik burada kesiyorum. Seni sevgiyle, hasretle kucaklarım.

Baban

Temmuzu ve babanı bekle. Emi! Binlerce öpücük...

Saçı düşük cici baba

Canım; bana, eğer varsa yeni çektirdiğin bir fotoğrafını gönder olur mu? Bendeki eskidi; nerdeyse iki yıllık. Onu şimdi olduğu gibi ceketimin sol iç cebinde kimliğimin arasında hep yanımda taşıyacağım. Çıkarıp çıkarıp bakacağım her gün.

Biriciğim; mektuplarını defalarca okuyorum. Senden mektup almak benim için büyük bir sevinç kaynağı oluyor. Gönderdiğin kartı da çok sevdim. Nasıl da uğraşarak, ne güzel çiçekler yapmışsın, ellerine sağlık. Şu anda masamın üstünde duruyor. O kurt köpeğini pek sevmedim ama, çiçeklere bayıldım. Babanın 40. yaş gününe elbette çok çiçek gerekirdi. Doğum günüm olan 14 Mart gecesi Ankara'dan bir telgraf geldi. Kara Emel'den. Bizim Emel bir vefa örneği olarak unutmamış beni. Çok duygulandım. Telefon No'su: 274444, ev; 299658, iş. Lütfen teşekkürlerimi, saygılarımı ilet.

Canım kızım; şimdilik burada kesiyorum. Seni sevgiyle, hasretle kucaklarım.

Baban

Temmuzu ve babanı bekle.
E mi! Binlerce öpücük...

28-9-1981

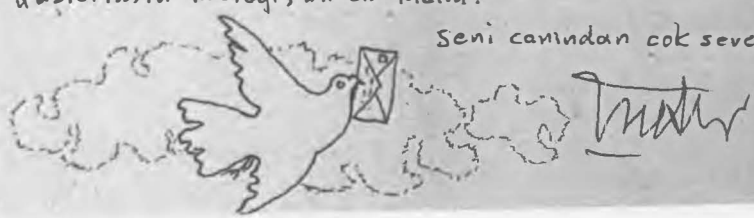
Sevgili kızım; ne yazık ki bu yaz birlikte olamadık. Ama sen yine de iyi bir tatil yapıp bol bol denize girdin sanırım. Bunu düşünmek üzüntümü biraz olsun azaltıyor.

İkimizin bir arada tatil yapabilmemiz için parasal olanak yoktu. Artık günümüzde az parayla tatil yapılamıyor. İyi bir tatil benim için de düşünecek olursan çok para isteyen bir olay. Nebahat'in gelmediğini düşünsek bile en az otuz bin Lira gerekiyordu ikimize ve bu kadar para da elimde yoktu. Bugün yol parası binlerle ölçülüyor. Bingöl Ankara arası bingüz lira tek kişi için. Neyse uzatmayalım; senin annenle bir yerlere gidip rahat bir tatil yapmanın daha uygun olacağını düşündüm ve sana onbin TL gönderdim. Güle güle harcamışsındır inşaallah. Bundan sonrada elime geçtikçe - onbin mi olur beşbin mi - göndermeye devam edeceğim. Göndereceğim paralar sadece senindir bunu unutma ve parana sahip çık istediğin gibi harca. Annen hakkı olan binbeşyüz T.L yı (!) mahkeme kararıyla her ay alıyor. Bundan sonra senin hakkın olanı bir düzene sokup göndereceğim. (vedi bir gerçeksinimin olursa bana telgraf çek.

Bu kez yazmakta ben geciktiğim için kusura bakma dışardan Lise bitirme ve bütünleme sınavları epey vaktimi aldı. Yazılı kâğıdı okumaktan sana yazacak vakit bulamadım. Senin de gönderdiğin kartta yazdığın gibi ara tatilinde buluşmamız ümidindeyim. Canını sıkma bizi hiçbir engel ayıramaz. Eninde sonunda baba-kız birlikte olup, sokaklarda kolkola gezeceğiz.

Beni habersiz bırakma, gündelik yaşantılarını, sevinçlerini, üzüntülerini uzun uzun yaz. Gözlerinde öperim düşlerimin meleği, biricik kızım.

Seni canından çok seven baba

28.9.1981

Sevgili kızım; ne yazık ki bu yaz birlikte olamadık. Ama sen yine de iyi bir tatil yapıp bol bol denize girdin sanırım. Bunu düşünmek üzüntümü biraz olsun azaltıyor.

İkimizin bir arada tatil yapabilmemiz için parasal olanak yoktu. Artık günümüzde az parayla tatil yapılamıyor. İyi bir tatil benim içkimi de düşünecek olursan çok para isteyen bir olay. Nebahat'in gelmediğini düşünsek bile en az otuz bin lira gerekiyordu ikimize ve bu kadar para da elimde yoktu. Bugün yol parası binlerle ölçülüyor. Bingöl-Ankara arası bin yüz lira tek kişi için. Neyse uzatmayalım; senin annenle bir yerlere gidip rahat bir tatil yapmanın daha uygun olacağını düşündüm ve sana on bin TL. gönderdim. Güle güle harcamışsındır inşallah. Bunda sonra da elime geçtikçe --on bin mi olur beş bin mi– göndermeye devam edeceğim. Göndereceğim. Paralar sadece senindir bunu unutma ve parana sahip çık istediğin gibi harca. Annen hakkı olan bin beş yüz TL'yi (!) mahkeme kararıyla her ay alıyor. Bundan sonra senin hakkın olanı bir düzene sokup göndereceğim. İvedi bir gereksinimin olursa bana telgraf çek.

Bu kez yazmakta ben geciktiğim için kusura bakma, dışarıdan lise bitirme ve bütünleme sınavları epey vaktimi aldı. Yazılı kâğıdı okumaktan sana yazacak vakit bulamadım. Senin de gönderdiğin kartta yazdığın gibi ara tatilinde buluşmamız ümidindeyim. Canını sıkma, bizi hiçbir engel ayıramaz. Eninde sonunda baba-kız birlikte olup, sokaklarda kol kola gezeceğiz.

Beni habersiz bırakma, gündelik yaşantılarını, sevinçlerini, üzüntülerini uzun uzun yaz. Gözlerinden öperim düşlerimin meleği, biricik kızım.

Seni canından çok seven baban.

Metin Altıok Zeynep'e gönderdiği bazı mektupların zarflarına kuş deseni çizmiş.

tokucağı sen alacaksın. Burda öyle döğüşeceğiz.»

«Peki.»

Tokucağı Tilki alıyor, sırığı Ayı. Ayı sırığı bir kaldırdı mı; alçak, dar bir yer inin içi, sırık takılırmış oraya buraya. Tilki verirmiş güdül inciklerine tokucağı, Ayı çökü çöküverirmiş acısından. Sonunda:

«Ülen arkadaş, demiş Ayı. Seninle biz başa çıkamıyacağız. Buğday da senin olsun, soğan da senin olsun... Ben bu işin hepsinden vaz geçtim.»

Metin Altıok'un Zeynep için Pertev Naili Boratav'ın *Az Gittik Uz Gittik* isimli, masallardan oluşan kitabında *Ayı ile Tilki* isimli masala çizdiği desen.

22-10-1981

Sevgili kızım;

Nasılsın, iyi misin? Seni uzaktan sevgiyle kucaklarım. Ben burada oldukca rahat günler geçiriyorum. Öğrencilerimle hasır.nesirim. Onlara ders hazırlamak ve vermek epeyce zamanımı alıyor. Burada geçirdiğim iki yıl içerisinde sevilen, sayılan iyi bir öğretmen oldum. Keşke bu mesleğe daha önce baslasaydım diyorum kendi kendime. Bingöl'de hicbir sıkıntım yok. Sonra burada para sıkıntısı da çekilmiyor. Her seyi borc almak mümkün iceisinden buzdolabına kadar herseyi aydan aya ödemek kaydıyla bir kurus bile pesin vermeden almak mümkün. o bakımdan pesin yaşayıp sonradan ödüyorum. Sağlığım oldukça iyi. Hatta kilo bile aldığımı söyleyebilirim. Neyse benden bu kadar söz etmek yeter. Gelelim sana.

Canım yavrum gönderdiğin fotografı aldım. Gözlerime inanamadım. Ne güzel bir genç kız olmuşsun. Ben görmeyeli ne kadar değişmişsin. Çocukluktan çıkmış artık genç ve güzel bir kız olmuşsun. Seninle ne kadar övünsem azdır. Herkese "bu oya gibi kız benim kızım" diyorum.

Gönderdiğim sincabı, yani senin koyduğun adla "Şaziye"yi sevmene çok memnun oldum. O gerçekte de dişi bir sincap. Bıyıkları olduğuna bakma. Sincapların dişileride bıyıklıdır. O sincap senin için Bingöl meşeliklerinden yakalandı ve deriси bozulmada tabaklandı. Böylece kalıcı oldu. Senin odanı süsle mekten cok memnun olduğunu sanıyorum. Meşe ormanında kalsaydı kurda kuşa yem olur bozulur giderdi. Hem artık oldukca dâ yaslanır az daha yaşasa okunalı küyleri dökülüp gidecekti.

Şimdi senin duvarında o güzel kuyruğuyla duruyor.

İstersen sana tilki bile gönderebilirim. Ne dersin? Bir tilki

22.10.1981
Bingöl

Sevgili kızım;

Nasılsın, iyi misin? Seni uzaktan sevgiyle kucaklarım. Ben burada oldukça rahat günler geçiriyorum. Öğrencilerimle haşır neşirim. Onlara ders hazırlamak ve vermek epeyce zamanımı alıyor. Burada geçirdiğim iki yıl içerisinde sevilen, sayılan iyi bir öğretmen oldum. Keşke bu mesleğe daha önce başlasaydım diyorum kendi kendime. Bingöl'de hiçbir sıkıntım yok. Sonra burada para sıkıntısı da çekilmiyor. Her şeyi borç almak mümkün içkisinden buzdolabına kadar herşeyi aydan aya ödemek kaydıyla bir kuruş bile peşin vermeden almak mümkün. O bakımdan peşin yaşayıp sonradan ödüyorum. Sağlığım oldukça iyi. Hatta kilo bile aldığımı söyleyebilirim. Neyse benden bu kadar söz etmek yeter. Gelelim sana.

Canım yavrum gönderdiğin fotoğrafı aldım. Gözlerime inanamadım. Ne güzel bir genç kız olmuşsun. Ben görmeyeli ne kadar değişmişsin. Çocukluktan çıkmış artık genç ve güzel bir kız olmuşsun. Seninle ne kadar övünsem azdır. Herkese "bu oya gibi kız benim kızım" diyorum.

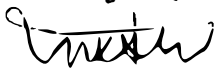
Gönderdiğim sincabı, yani senin koyduğun adla "Şaziye"yi sevmene çok memnun oldum. O gerçekten de dişi bir sincap. Bıyıkları olduğuna bakma. Sincapların dişileri de bıyıklıdır. O sincap senin için Bingöl meşeliklerinden yakalandı ve derisi bozulmadan tabaklandı. Böylece kalıcı oldu. Senin odanı süslemekten çok memnun olduğunu sanıyorum. Meşe ormanında kalsaydı kurda, kuşa yem olur bozulur giderdi. Hem artık oldukça da yaşlanmıştı, az daha yaşasa o kınalı tüyleri dökülüp gidecekti. Şimdi senin duvarında o güzel kuyruğuyla duruyor. İstersen sana tilki bile gönderebilirim. Ne dersin?

derin olsun ister misin? Yoksa kurt mu tercih edersin? Burası bir dağ kenti olduğu için böyle hayvanları bulmak çok kolay. Hattâ geçenlerde çarşıda 500 T.L'ya kurt yavruları satıyorlardı. Henüz 15-20 günlük minicik kurt yavruları. onları okşadım, sevdim. Bir tanesini neredeyse alacaktım. öyle güzeldi ki. Ama düşündüm, büyüyüp koca bir kurt olunca ya beni yerse(!) sonra vazgeçtim.

Ya işte böyle zeynepçiğim. Senin özlemin olmasa, karıyla boranıyla Bingöl oldukça renkli bir kent. Ama ben senden bu kadar uzakta olmak istemiyorum. Onun için önümüzdeki yıl buradaki üçüncü ders yılımı doldurup kayinimi isteyeceğim Ankaraya yakın bir kentte görev yapmak istiyorum. Böyle ce kısa tatillerden bile yaralanıp seni görmeye gelebilirim. Buradan Ankara'ya gelmek hemen hemen 20 saat tutmuyor Hele kışın gidip gelmek tehlikeli bile. Bazen kardan yollar kapanıyor.

Şimdilik bukadar deyip gözlerinden sevgiyle öperim biriciğim.

Bir tilki derin olsun ister misin? Yoksa kurt mu tercih edersin? Burası bir dağ kenti olduğu için böyle hayvanları bulmak çok kolay. Hattâ geçenlerde çarşıda 500 TL'ye kurt yavruları satıyorlardı. Henüz 15-20 günlük minicik kurt yavruları. Onları okşadım, sevdim. Bir tanesini neredeyse alacaktım. Öyle güzeldi ki. Ama düşündüm, büyüyüp koca bir kurt olunca ya beni yerse (!) sonra vazgeçtim.

Ya işte böyle Zeynepçiğim. Senin özlemin olmasa, karıyla boranıyla Bingöl oldukça renkli bir kent. Ama ben senden bu kadar uzakta olmak istemiyorum. Onun için önümüzdeki yıl buradaki üçüncü ders yılımı doldurup tayinimi isteyeceğim. Ankara'ya yakın bir kentte görev yapmak istiyorum. Böylece kısa tatillerden bile yararlanıp seni görmeye gelebilirim. Buradan Ankara'ya gelmek hemen hemen 20 saat tutuyor. Hele kışın gidip gelmek tehlikeli bile. Bazen kardan yollar kapanıyor.

Şimdilik bu kadar deyip gözlerinden sevgiyle öperim biriciğim.

29.11.1981

Sevgili kızım;

Sana yazmakta geciktiğim için beni bağışla. Kışın başladığı şu günlerde kaldığım evi değiştirdim ve daha iyi bir eve taşındım. Bu iş epey vaktimi aldı. Ancak yerleşebildim. Sana bu yeni evden yazıyorum şu anda. Daha önce oturduğum ev zemin kattaydı ve oldukça bakımsızdı. Şimdi üçüncü kattayım, temiz ve manzaralı bir evim var. Pencereden sıradağlar ve civar köyler görünüyor. Uçsuz bucaksız bir boşluğa serpiştirilmiş küçük yerleşim merkezleri, yolu izi olmayan dağ köyleri kar altında ince ince tüten bacalarıyla oyuncak gibi görünüyorlar.

Burada kış bastırdı bastıracak. Herkes telaş içinde kışa hazırlanıyor. Büyük kentlerde oturanlar bu hazırlığı farketmezler. Anadolu insanındaki kış korkusunu bilemezler. Herkes gereksinimlerinden fazla odun depo eder bu yörede. Bingöl'de hızar sesinden geçilmiyor şu günlerde. Hızarlar hemen hemen günün her saatinde bir kışın uzun ağıdı gibi inleyerek odun kesiyorlar paslı dişleriyle. Gök puslandı artık ve yüzüm kışkırtmasına başladı, çevre dağları sardı. Yaşlılar yüzlerce yıllık tecrübeleriyle kışkan konuşuyorlar kahvelerde.

Bu hayat hay içerisinde sen görmeyeli altı çoğaldı benim de saçlarımın. Romatizma ağrılarım başladı. Artık aynalarda yepyeni bir ihtiyar benzibi bakıyor bana. Zaman geçiyor sevgili kızım yazdan kış kıştan yaza akıyor hızla.

29.11.1981
BİNGÖL

Sevgili kızım;

Sana yazmakta geciktiğim için beni bağışla. Kışın başladığı şu günlerde kaldığım evi değiştirdim ve daha iyi bir eve taşındım. Bu iş epey vaktimi aldı. Ancak yerleşebildim. Sana bu yeni evden yazıyorum şu anda. Daha önce oturduğum ev zemin katta ve oldukça bakımsızdı. Şimdi üçüncü katta, temiz ve manzaralı bir evim var. Penceremden sıradağlar ve civar köyler görünüyor. Uçsuz bucaksız bir boşluğa serpiştirilmiş küçük yerleşim merkezleri, yolu izi olmayan dağ köyleri kar altında ince ince tüten bacalarıyla oyuncak gibi görünüyorlar.

Burada kış bastırdı bastıracak. Herkes telaş içinde kışa hazırlanıyor. Büyük kentlerde oturanlar bu hazırlığı farketmezler. Anadolu insanındaki kış korkusunu bilemezler. Herkes gereksiniminden fazla odun depo eder bu yörede. Bingöl'de hızar sesinden geçilmiyor şu günlerde. Hızarlar hemen hemen günün her saatinde bir kışın uzun ağıdı gibi inleyerek odun kesiyorlar paslı dişleriyle. Gök puslandı artık ve kar uzun kuşatmasına başladı, çevre dağları sardı. Yaşlılar yüzlerce yıllık tevekkülleriyle kıştan konuşuyorlar kahvelerde.

Bu hay-ı huy içerisinde sen görmeyeli akı çoğaldı benim de saçlarımın. Romatizma ağrılarım başladı. Artık aynalarda yepyeni bir ihtiyar ben gibi bakıyor bana. Zaman geçiyor sevgili kızım yazdan kış kıştan yaza akıyor hızla.

Şiirler, şiirler var bu arada ama yayınlamak gelmiyor içimden Yeni kitabımda bekliyor rafta. Bu tatilde gelip onu bir yayınevine vermeyi düşünüyorum. Bu gibi işler yazışmayla çözümlenemiyor hâlâ. Milliyet Sanat, Sanat Olayı, Gösteri, Yazın nereye göndermişsem dizgi yanlışlarıyla yayınlandı şiirlerim. Böyle olunca da bir anlamı kalmıyor şiir yayınlamanın.

Kaç zamandır haber üstüne haber salıyor Mustafa Serif Benden şiirler ve izlenimler istiyor. Bir de Necatigil'in bana yazdığı mektubu. O mektubu sana gönderiyorum iletirsen sevinirim. Sen artık büyüdün Dil Kurumu'na kadar gidebilirsin sanırım. Mektubun kaybolmamasını söyle Onaran'a ve ona yazacağımı bildir.

Gözlerinden öper seni sevgiyle kucaklarım güzel kızım.

Baban

MEKTUPLAR

BEHÇET NECATİGİL'DEN

İstanbul, 27 / 28 Mart 1978

Azizim Metin Altıok,

Şiirlerinizi beğenen ve sevenlerden biriyim. Yeni kitabınız Yerleşik Yabancı'yı yolladınız (epey oldu), aldım, sevindim.

Bir "iş kitabı" olan Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü'nün 9. baskısına (1978) hakkınızda biyografik bir not ekleyememiştim. Bu benim, adresler bulup, özel mektuplar yazıp işi "çok ciddîye" almamdaki ihmalimdir. Ama ben, yaşamöyküleri ve ayrıntıları dışında, bir şairin bir şaire, kendisini ancak şiirleriyle "gerçekten" kabul ettirdiğine inanırım. Gerisi nasıl olsa sonradan bir gün tamamlanır.

Yerleşik Yabancı'da bana ters düşen bazı anlatım özellikleri üzerinde sizinle karşı karşıya tartışmak isterdim (Yani ancak başlardaki şiirlerde, bazı dizelerinizi ben olsan şu, şu fazlalıklardan arıtırdım türünden konuşmalar. Örneğin kitapta birçok şimdiki zaman kipinin geniş zaman olduğunda, daha da güzelleşeceği. Ama bizim bir dizeyi *şu* biçimde kurmuş olmamıza da elbet saygı gösterilmelidir.).– Fakat gene de, ah, kısaltmaları bilmeyişi çok genç şairlerin!

Bu kitabınızda önemli ilerlemeler gördüm. Sizin şiirlerinizde sıcak yaz aylarında kavrulan tarlaların üstündeki hava titreşimlerine, açıkça görülür yalazlara benzer bir doğa yansıması var. Sonra, inandırıcı. Bilgiç bir zekânın değil de yalın bir kalbin şiirleri bunlar. Çileli, çok duyarlıklı bir kalbin. (Yanılıyor muyum? Yanılsam bile, bende öyle bir kanı yaratıyor ya, isterseniz aldatan bir ışık olun!)– Sağlam yapılarda bir "kişiliğin damgası"nı vuruyorsunuz yazdıklarınıza. Bu çok iyi!

Yolundan cayma sakın, Metin Altıok! Şimdilik.

B. Necatigil

Şiirler, şiirler var bu arada ama yayınlamak gelmiyor içimden. Yeni kitabım da bekliyor rafta. Bu tatilde gelip onu bir yayınevine vermeyi düşünüyorum. Bu gibi işler yazışmayla çözümlenemiyor hâlâ. Milliyet Sanat, Sanat Olayı, Gösteri, Yazın nereye gönderdiysem dizgi yanlışlarıyla yayınlandı şiirlerim. Böyle olunca da bir anlamı kalmıyor şiir yayınlamanın.

Kaç zamandır haber üstüne haber salıyor Mustafa Şerif. Benden şiirler ve izlenimler istiyor. Bir de Necatigil'in bana yazdığı mektubu. O mektubu sana gönderiyorum iletirsen sevinirim. Sen artık büyüdün Dil Kurumu'na kadar gidebilirsin sanırım. Mektubun kaybolmamasını söyle Onaran'a ve ona yazacağımı bildir.

Gözlerinden öper seni sevgiyle kucaklarım güzel kızım.

Baban

21-8-1982

Sevgili kızım,biriciğim;

Uzun bir süredir sana mektup yazamadım.Nedenleri vardı.Aramızdaki kopukluk duygusal değil,bir iletişim kopukluğuydu.Senin için canımı bile verebileceğimden kuşkun olmasın.Özlemin taş gibi göğsümde duruyor.Düşlerime giriyorsun .Sokakta bir kız çocuğunun "baba" diye bağırması yüreğimi kanatıyor.Kaç zamandır bana baba demene hasretim.Bu yazı seninle birlikte geçirmeyi ne kadar isterdim bilemezsin.Ama olmadı,olamadı.

Çektiğin telgraflar elime çok sonra geçti.bir süredirde sana yazacak durumda değildim.Bugün bile daktiloyla yazmayı yeğledim.Ellerim aşırı derecede titrediği için kalem tutacak durumda değil.Şimdi biraz düzeldi önceleri daha da kötüydü.İmzamı bile atamıyordum.Sağlığım da pek iç-açıcı değildi.Bu nedenle Elâzığ devlet hastahanesinde bir hafta kadar bakıma alındım.Senin anlayacağın son bir yılda içki epeyce belimi büktü.Doktorlar karaciğerimde büyüme olduğunu ve bunun iyiye alamet olmadığını söylediler.Bunları yazarken seni üzmekten korkuyorum.Zaten bu güne kadar yazmayışımın nedeni de buydu.Ne yazacağımı,nasıl yazacağımı bilememek.Ama hemen şunu söyliyeyim zor günler de geçirmiş olsam sağlığım düzeldi.Şimdi iyiyim.Merak edecek bir şey yok.Bu bakımdan yüreğini ferah tut.Vurulan iğneler ve serumlar beni kendimi getirdi.

Doktorlar iki duble içkiye bile izin verdiler.Artık haftada bir veya iki gün çok az miktarda içiyorum.Kimi zaman birayla idare ediyorum.

Bir ara özellikle şubat'tan sonra çok kötüydüm.Yüzüm,ellerim ve ayaklarım şişiyordu.Kitabın arkasındaki resme bakarsan bunu sen de görebilirsin.Yeni kitabım herhalde eline geçmiştir.Ben

21.8.1982

Sevgili kızım, biriciğim;

Uzun bir süredir sana mektup yazamadım. Nedenleri vardı. Aramızdaki kopukluk duygusal değil, bir iletişim kopukluğuydu. Senin için canımı bile verebileceğimden kuşkun olmasın. Özlemin taş gibi göğsümde duruyor. Düşlerime giriyorsun. Sokakta bir kız çocuğunun "baba" diye bağırması yüreğimi kanatıyor. Kaç zamandır bana baba demene hasretim. Bu yazı seninle birlikte geçirmeyi ne kadar isterdim bilemezsin. Ama olmadı, olamadı.

Çektiğin telgraflar elime çok sonra geçti. Bir süredir de sana yazacak durumda değildim. Bugün bile daktiloyla yazmayı yeğledim. Ellerim aşırı derecede titrediği için kalem tutacak durumda değil. Şimdi biraz düzeldi önceleri daha da kötüydü. İmzamı bile atamıyordum. Sağlığım da pek iç-açıcı değildi. Bu nedenle Elazığ Devlet Hastahanesi'nde bir hafta kadar bakıma alındım. Senin anlayacağın son bir yılda içki epeyce belimi büktü. Doktorlar karaciğerimde büyüme olduğunu ve bunun iyiye alamet olmadığını söylediler. Bunları yazarken seni üzmekten korkuyorum. Zaten bu güne kadar yazmayışımın nedeni de buydu. Ne yazacağımı, nasıl yazacağımı bilememek. Ama hemen şunu söyliyeyim zor günler de geçirmiş olsam sağlığım düzeldi. Şimdi iyiyim. Merak edecek bir şey yok. Bu bakımdan yüreğini ferah tut. Vurulan iğneler ve serumlar beni kendime getirdi.

Doktorlar iki duble içkiye bile izin verdiler. Artık haftada bir veya iki gün çok az miktarda içiyorum. Kimi zaman birayla idare ediyorum.

Bir ara özellikle Şubat'tan sonra çok kötüydüm. Yüzüm, ellerim ve ayaklarım şişiyordu. Kitabın arkasındaki resme bakarsan bunu sen de görebilirsin. Yeni kitabım herhalde eli-

sana imzalayıp gönderemedim.Gereği de yoktu bunun.çünkü bütün baskıları "Kızım Zeynep için" diye sana adadım."Küçük Tragedyalar" senin için yazılmış,senin özlemin ve sevginle örülmüş bir kitaptır.Şimdi hemen hemen bitmiş bir kitap daha var elimde.Onu da kışa yayınlamayı düşünüyorum.Son kitabımı,yani Küçük Tragedyaları çok seviyorum.Bence bütünlüğü içerisinde iyi bir kitap oldu.Puşkin'in ayni adlı oyunlar kitabından hareketle birbirini tamamlayan şiirlerden oluşan bir kitap yazmak istedim.Diyebilirim ki hiç bir kitabıma bu kadar emek vermedim.

Biriciğim;şanssızlık yakamızı bir türlü bırakmıyor.Ama bu kötü şansı yeneceğimizden kuşkum yok.Bu şubat tatilinde iki elim kanda olsa Ankara'ya geleceğim.Bekle beni.Bütün sevginle bekle. Birlikte ne güzel vakitler geçireceğiz.Karşılıklı konuşup,geçmiş anılarımıza güleceğiz.Sana söz veriyorum.Karşında sağlıklı bir baba göreceksin.Beni öyle görmeni istiyorum.

Şimdi sınavlarla uğraşıyorum.Öğretmenliğin en kötü tarafı yazılı okumak.Kendi sınavlarım yetmiyormuş gibi Bingöl'de tek Felsefe öğretmeni olduğum için başka okulların sınavları da beni üzerimde.Burada çok sevilip,sayılıyorum.Yoksa bir hafta okula gitmediğim oldu.Başka yerde olsa açığa almaları işten bile değildi. Ama sonsuz bir anlayışla karşıladılar durumumu,hatta ört-bas ettiler.

Canım kızım;dediğim gibi beni merak edip canını sıkma.şimdi çok iyiyim.Görevimin başındayım.Önemli bir badire atlattım.Sonu kötü bir yolun başından dönmeyi başardım.Seni bu yüzden ihmal ettim. Anlayış göstereceğini umuyorum.Beni bağışla.Hayat bazı duygusuzların sandığı gibi düz değil.Hele bir şair için iki tarafı keskin bir kılıç.Kendinle ve içinde yaşadığın ortamla boğuşmak ve yenilmemek.Bu da insanı oldukça yıpratıyor.Ama elimizden başka ne gele-

ne geçmiştir. Ben sana imzalayıp gönderemedim. Gereği de yoktu bunun. Çünkü bütün baskıları "Kızım Zeynep için" diye sana adadım. "Küçük Tragedyalar" senin için yazılmış, senin özlemin ve sevginle örülmüş bir kitaptır. Şimdi hemen hemen bitmiş bir kitap daha var elimde. Onu da kışa yayınlamayı düşünüyorum. Son kitabımı, yani Küçük Tragedyalar'ı çok seviyorum. Bence bütünlüğü içerisinde iyi bir kitap oldu. Puşkin'in aynı adlı oyunlar kitabından hareketle birbirini tamamlayan şiirlerden oluşan bir kitap yazmak istedim. Diyebilirim ki hiçbir kitabıma bu kadar emek vermedim.

Biriciğim; şanssızlık yakamızı bir türlü bırakmıyor. Ama bu kötü şansı yeneceğimizden kuşkum yok. Bu şubat tatilinde iki elim kanda olsa Ankara'ya geleceğim. Bekle beni. Bütün sevginle bekle. Birlikte ne güzel vakitler geçireceğiz. Karşılıklı konuşup, geçmiş anılarımıza güleceğiz. Sana söz veriyorum. Karşında sağlıklı bir baba göreceksin. Beni öyle görmeni istiyorum.

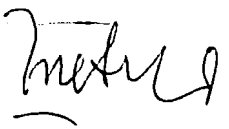
Şimdi sınavlarla uğraşıyorum. Öğretmenliğin en kötü tarafı yazılı okumak. Kendi sınavlarım yetmiyormuş gibi Bingöl'de tek felsefe öğretmeni olduğum için başka okulların sınavları da benim üzerimde. Burada çok sevilip, sayılıyorum. Yoksa bir hafta okula gitmediğim oldu. Başka yerde olsa açığa almaları işten bile değildi. Ama sonsuz bir anlayışla karşıladılar durumumu, hatta ört-bas ettiler.

Canım kızım; dediğim gibi beni merak edip canını sıkma. Şimdi çok iyiyim. Görevimin başındayım. Önemli bir badire atlattım. Sonu kötü bir yolun başından dönmeyi başardım. Seni bu yüzden ihmal ettim. Anlayış göstereceğini umuyorum. Beni bağışla. Hayat bazı duygusuzların sandığı gibi düz değil. Hele bir şair için iki tarafı keskin bir kılıç. Kendinle ve içinde yaşadığın ortamla boğuşmak ve yenilmemek. Bu da insanı oldukça yıpratıyor. Ama elimizden başka ne gelebilir.

bilir.Bir yanda sürek avı,bir yanda çılgın fiesta.Dünya kupası ve savaş.Binlerce insanın öldüğü,çocukların sakat kaldığı bir dünya. Kekre bir yaşam.Payımıza düşen sadece acı.

Ömrümün çiçeği;seninle güzel günler göreceğiz.Babacığın adını sayıklıyor.Seni aklından bir an olsun çıkarmıyor.Resimlerinle konuşuyor.Sanırım bundan sonra aramızda kopukluk olmayacak.Şubat'ta Birlikte olmak umuduyla seni binlerce kez öperim.

Baban Metin Altıok

Bir yanda sürek avı, bir yanda çılgın fiesta. Dünya kupası ve savaş. Binlerce insanın öldüğü, çocukların sakat kaldığı bir dünya. Kekre bir yaşam. Payımıza düşen sadece acı.

Ömrümün çiçeği; seninle güzel günler göreceğiz. Babacığın adını sayıklıyor. Seni aklından bir an olsun çıkarmıyor. Resimlerinle konuşuyor. Sanırım bundan sonra aramızda kopukluk olmayacak. Şubat'ta birlikte olmak umuduyla seni binlerce kez öperim.[1]

Baban Metin Altıok

1 Bu mektup Metin Altıok'un Bingöl'de bir genç kız ve erkeğin cansız bedenlerinin jandarma tarafından çırılçıplak soyularak şehir meydanında teşhir edilmesinden etkilenerek girdiği ağır bunalımın ardından yazılmıştır. Altıok bu olayın ardından *Kimliksiz Ölüler* şiirini yazmıştır.

KİMLİKSİZ ÖLÜLER

1.
Öyle ak, öyle ak ki teni;
İpekten biçilmiş sanki.

Duyulmamış bu yüzden
Üstünü örtmek gereği.

Çırılçıplak, incecik
Sedyede bir kız ceseti.

On parmağı boyalı;
Bulaşmış ıstampa mürekkebi.

Bir kızım sağsa eğer;
Bir kızım morgta şimdi.

2.
Göğsü kana belenmiş,
Gözlerinde meneviş.

Genç yüzünde bıyıkları,
Daha yeni terlemiş.

Sabıka kayıtlarına adı
Yaşarken hiç geçmemiş.

İyi hal kâğıdı bile
Alırmış isteseymiş.

Akıl alır da dostum;
Yürek almaz bir tuhaf iş.

3.
Çoktan soğumuş gövdesi;
Ama elleri hâlâ diri

Sağ avucundan geçmiş
Mermilerden biri.

Gören bir göz olmuş
Sanki o mermi deliği.

Bakıyor avucundan
Kısacık yaşam emeği.

Sevmeyi deneseydiniz;
Bu yolu seçmezdi belki!

4.
Açacak yine baharda,
Dağlarda, koyaklarda.

Adı yok bir çiçektir
Zulmün kara toprağında.

Onun da bir sözü vardı
Bu gök kubbe altında.

İşte o öldü artık;
Bir yas bıraktı arkasında.

Ve çağ dışı bir korku
Hısıma, akrabaya.

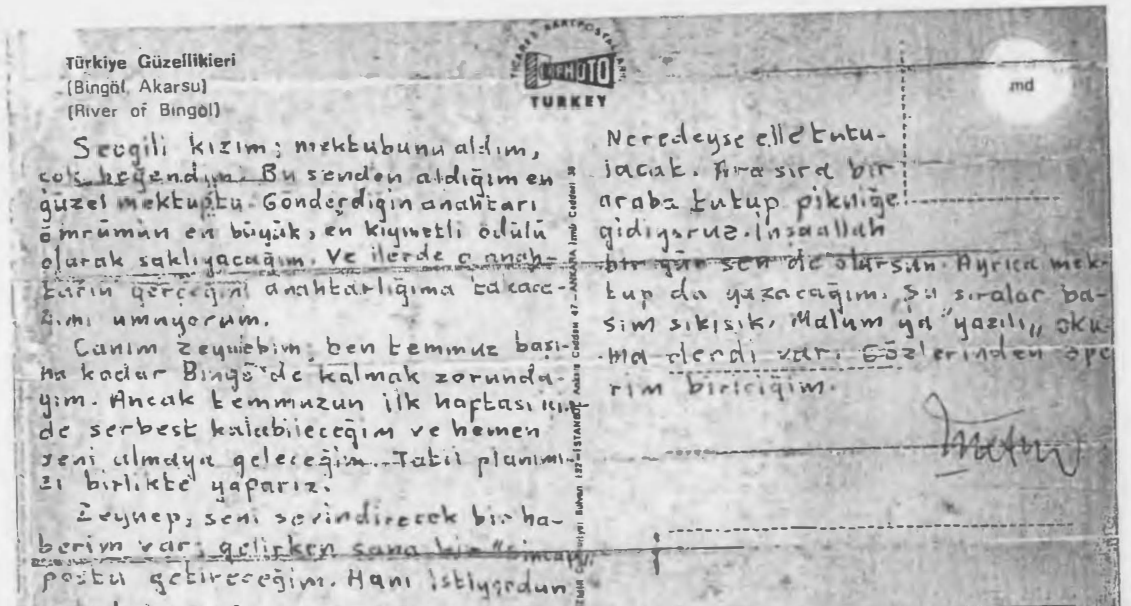
5.
Yanında dağılmış kâğıtlar
Ve tütün tabakası var.

Bir bez parçasıyla
Ağzını tıkamışlar.

Ceseti sırtüstü
Boyunca uzatmışlar.

Bir deniz kabuğunda
Dalgaları duyanlar;

Boş bir mermi kovanı
Sizce nasıl uğuldar!

Türkiye Güzellikleri
(Bingöl, Akarsu)
(River of Bingöl)

TURKEY

Sevgili kızım; mektubunu aldım, çok beğendim. Bu senden aldığım en güzel mektuptu. Gönderdiğin anahtarı ömrümün en büyük, en kıymetli ödülü olarak saklıyacağım. Ve ilerde o anahtarın gerçeğini anahtarlığıma takacağımı ummıyorum.

Canım Zeynebim, ben temmuz başına kadar Bingöl'de kalmak zorundayım. Ancak temmuzun ilk haftasında serbest kalabiliceğim ve hemen seni almaya geleceğim. Tatil planımızı birlikte yaparız.

Zeynep, seni sevindirecek bir haberim var; gelirken sana bir "bincap" postu getireceğim. Hani istiyordun hatırladın mı?

Bingöl'ün içi güzel değil ama civarı işte böyle. Karlı dağlar, kaynak suları ve bu sularda kıyamet gibi balık.

Neredeyse elektrikleri kesecek. Ara sıra bir araba tutup pikniğe gidiyoruz. İnşaallah bir gün sen de olursun. Ayrıca mektup da yazacağım. Şu sıralar basım sıkışık. Malum ya "yazılı" okuma derdi var. Gözlerinden öperim biricik.

md

29 Eylül 1982
BİNGÖL

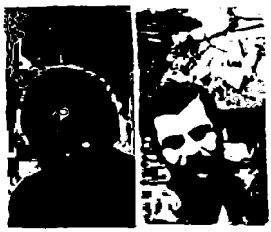
Sevgili kızım; mektubunu aldım, çok beğendim. Bu senden aldığım en güzel mektuptu. Gönderdiğin anahtarı ömrümün en büyük, en kıymetli ödülü olarak saklayacağım. Ve ilerde o anahtarın gerçeğini anahtarlığıma takacağımı umuyorum.

Canım Zeynebim; ben temmuz başına kadar Bingöl'de kalmak zorundayım. Ancak temmuzun ilk haftası içinde serbest kalabileceğim ve hemen seni almaya geleceğim. Tatil planımızı birlikte yaparız.

Zeynep, seni sevindirecek bir haberim var; gelirken sana bir "sincap" postu getireceğim. Hani istiyordun hatırladın mı?

Bingöl'ün içi güzel değil ama civarı işte böyle. Karlı dağlar, kaynak suları ve bu sularda kıyamet gibi balık.

Neredeyse elle tutulacak. Ara sıra bir araba tutup pikniğe gidiyoruz. İnşallah bir gün sen de olursun. Ayrıca mektup da yazacağım. Şu sıralar başım sıkışık, malum ya "yazılı" okuma derdi var. Gözlerinden öperim biriciğim.

30.7.1986

Sevgili kızım;

İşte sana binbir suratımdan ikisi daha... Seninle epeydir yazışamadık. Bilirsin ben mektup yazmayı pek sevmem. Ama yazışmamamızın asıl nedeni içimdeki sensizliği mektupla gideremeyeceğimi bilmiş olmam. Benim özlemimi ancak sana sarılmak, şöyle dolu dolu kucaklamak giderir. Bu da ne yazık ki şimdiye kadar çok az nasip oldu bana. Bunun da sebebi içinde yaşadığımız zor koşullar. Öyle ya; sen orada kendine iyi bir yaşam kurma savaşı verirken, ben burda artık kızılan ömrümü kimseye muhtaç olmadan onurla tamamlamaya çalışıyorum. Bu da senin de tahmin edebileceğin gibi hiç kolay olmuyor. Adımdan ötürü bana Bingöl'ü bile çok görenler, şimdi de oturduğum lojmandan kapı-dışarı ediyorlar. Öyle ya; Sosyalist Kültür Ansiklopedisi'nde, Edebiyatımızda İsimler ve Şairler ve Yazarlar sözlüklerinde biyografisi olan birinin lojmanda oturmaya hakkı yoktur Türkiye'de. Onu Sıddık Bilgin adındaki öğretmenin öldürüldüğü Genç kazasına sürmek gerekir.

Zeynep'cigim; seni bilmem ama ben hayata karamsar bakıyorum ve bu karamsarlığımın nedenleri gittikce çoğalıyor. Çünkü her saati pislik ve kan, konserve kutusu, naylon poşet, şampuan; her saati gırtlağımızı zorlayan bir curuf yığını oldu şimdilerde yaşanan.

Çünkü spor toto, lotto, altılı ganyan; iğdiş bir umutla sahici kılınan bir yalan oldu kayatımız. Ve yeni orkitle daha güvenli kadınlarımız. Erkeklerimiz daha güçlü güne arkoyla başlayan. Çocuklarımız bunca cikletle daha mutlu.

30.7.1986
BİNGÖL

Sevgili kızım;

İşte sana binbir suratımdan ikisi daha... Seninle epeydir yazışamadık. Bilirsin ben mektup yazmayı pek sevmem. Ama yazışmamamızın asıl nedeni içimdeki sensizliği mektupla gideremeyeceğimi bilmiş olmam. Benim özlemimi ancak sana sarılmak, şöyle dolu dolu kucaklamak giderir. Bu da ne yazık ki şimdiye kadar çok az nasip oldu bana. Bunun da sebebi içinde yaşadığımız zor koşullar. Öyle ya; sen orada kendine iyi bir yaşam kurma savaşı verirken, ben burda artık kısalan ömrümü kimseye muhtaç olmadan onurla tamamlamaya çalışıyorum. Bu da senin de tahmin edebileceğin gibi hiç kolay olmuyor. Adımdan ötürü bana Bingöl'ü bile çok görenler, şimdi de oturduğum lojmandan kapı dışarı ediyorlar. Öyle ya; Sosyalist Kültür Ansiklopedisi'nde, Edebiyatımızda İsimler ve Şairler ve Yazarlar sözlüklerinde biyografisi olan birinin lojmanda oturmaya hakkı yoktur Türkiye'de. Onu Sıddık Biğin adındaki öğretmenin öldürüldüğü Genç kazasına sürmek gerekir.

Zeynep'ciğim; seni bilmem ama ben hayata karamsar bakıyorum ve bu karamsarlığımın nedenleri gittikçe çoğalıyor. Çünkü her saati pislik ve kan, konserve kutusu, naylon poşet, şampuan; her saati gırtlağımızı zorlayan bir curuf yığını oldu şimdilerde yaşanan.

Çünkü spor toto, lotto, altılı ganyan; iğdiş bir umutla sahici kılınan bir yalan oldu hayatımız. Ve yeni orkitle daha güvenli kadınlarımız. Erkeklerimiz daha güçlü güne arkoyla başlayan. Çocuklarımız bunca cikletle daha mutlu.

Gözümün bebeği; işte ben burada ödün vermemenin, boyun eğmemenin, yani onurlu bir yaşamanın faturasını ödüyorum. K.D.V'si içinde olaraktan.

Eh! bu kadar ciddiyet yeter. İşte sana bir resim daha binbir suratımdan...

Gönderdiğin fotoğraflara çok sevinirdim. Seni gönlünden hiç çıkarmayan baban...

Gözümün bebeği; işte ben burada ödün vermemenin, boyun eğmemenin, yani onurlu bir yaşamanın faturasını ödüyorum. K.D.V.'si içinde olaraktan.

Eh! Bu kadar ciddiyet yeter. İşte sana bir resim daha binbir suratımdan...

Gönderdiğin fotoğraflara çok sevindim. Seni gönlünden hiç çıkarmayan baban...

SONDEYİŞ

Dolaştım yıllardır şurda burda,
Ucuz otellerde kaldım.

İğne iplik taşıdım yanımda,
Bir düzen tutturamadım.

Kadınlar da oldu elbet yaşamımda,
Biri hariç hepsini bağışladım.

Sınadım kendimi karşılıklı acıyla,
Ben hep ölüme ve aşka inandım.

Bir şey var dokunur bana;
Yüzüme uymayan iğreti adım.

"Sevgili kızım, biriciğim;

Uzun bir süredir sana mektup yazamadım. Nedenleri vardı. Aramızdaki kopukluk duygusal değil, bir iletişim kopukluğuydu. Senin için canımı bile verebileceğimden kuşkun olmasın. Özlemin taş gibi göğsümde duruyor. Düşlerime giriyorsun. Sokakta bir kız çocuğunun "baba" diye bağırması yüreğimi kanatıyor. Kaç zamandır bana baba demene hasretim. Bu yazı seninle birlikte geçirmeyi ne kadar isterdim bilemezsin. Ama olmadı, olamadı."

Edebiyatımızın "acıya kiracı" şairi Metin Altıok'un, kızı Zeynep'ten çok uzaktayken ona yazdığı mektuplar sadece sevginin ve dindiremediği bir özlemin değil; onun şiirinin de aracısı. Altıok'un mektupları kâh Bingöl'den gönderiliyor, kâh İzmir'den, "sevgili meleğine, biriciğine."

Felsefe öğretmeni olarak atandığı Bingöl'den haberler verirken, iç dünyasının iniş çıkışlarını, sarsıntılarını, sitemlerini yine de en çok özlemini yazıyor Altıok. İçtenlikle yazıyor, ruhunu açıyor, onca uzaklıktan kızına ulaşmaya çalışıyor.

Bu mektuplarda bir babanın duyguları, özlemleri olduğu kadar öldürülen Cavit Orhan Tütengil'e ne oldu sorusu da, kendi yaptığı Kibele heykelciklerinin gözaltına alınışları veya Bingöl'ün yoksulluğu da var. Kısacası yalnız kalmış bir şairin dünyası.

Şair Metin Altıok'un yanında, baba Metin Altıok'u da tanımak isteyenler için bu mektuplar eşsiz birer ipucu...

KIRMIZIKEDİ
www.kirmizikedikitap.com
₺10